

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj. Za redakcijo odgovoren Albin Učakar

GLAS

Cena 40 par ali 40 starih dinarjev
List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredo in soboto

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Burna razprava pred sprejetjem sklepov

Na sobotni skupščini komunalne skupnosti socialnega zavarovanja v Kranju so odborniki po precej burni razpravi sprejeli predlagane sklepe o prispevku zavarovanih oseb pri nekaterih zdravstvenih storitvah ter o dodatnem prispevku delovnih organizacij, pri katerih so v razdobju od 1. 1. 1967 do 30. 9. 1967 poprečni izdatki za zdravljenje delavcev v bolnišnicah in pa nadomestila osebnih dohodkov za preko 30 dni bolezni znašali v povprečju več kot 7000 S din na zaposlenega.

Izglašovani sklepi zavezujejo zavarovance, da bodo leto plačevali del stroškov za zdravstvene storitve. Za vsak prvi obisk zdravnika na domu ter za prvi obisk pri specialistu bo treba odšteti 5 N dinarjev. Izglašovali so sklep o prispevku 80 N din za medicinsko intervencijo pri prekinjeni nosečnosti, sklep o plačilu polovice stroškov zdravljenja zaradi zastupitve z alkoholom ter sklep o plačilu po 1000 starih dinarjev za vank prevoz z rešilnim avtomobilom.

Letos bodo zavarovanci prispevali iz lastnega žepa tudi četrtino stroškov za zobozdravstvene storitve. Pri tem je izvelo slikanje ter pregled in čiščenje zob.

Za leto 1968 se je zvišal tudi prispevek za zdravila na recept od lanskih dveh na tri nove dinarje.

Med odborniki je bilo precej hude krvi zaradi tega, ker ustrezna služba ni pripravila lestvice, iz katere bi bila razvidna stopnja dodatnega prispevka za že prej omenjene izdatke nad 7000 S din na zaposlenega. V osnutku sklepa je namreč določena samo spodnja meja, to je 7000 S din v povprečju na zaposlenega in pa to, da prispevek ne sme znašati več kot 2,5 odstotka od kosmatega osebnega dohodka. Odborniki so sicer sprejeli sklep o dodatnem prispevku, vendar z zahtevo, da se do prihodnjega zasedanja skupščine izdela lestvica stopenj prispevka za poprečne prej omenjene izdatke za socialno zavarovanje. Pri tem naj navedemo podatek, da je sedemdeset odstotkov podjetij lani presleglo najnižje določene poprečne izdatke na zaposlenega.

Na skupščini so odborniki tudi zahtevali, da se ugotovijo stroški poslovanja lekarn. Zahtevo so postavili na osnovi informacije, da bi lekarne lahko sedanjemu maržo, ki znaša 31 odstotkov vrednosti zdravila, zmanjšali na 25 odstotkov.

Z otvoritve razstave o avstrijskem odprniškem gibanju, ki so jo v soboto odprli v galerijskih prostorih Mestne hiše v Kranju. Skrajni desni je generalni konzul republike Avstrije dr. Heinrich Riesenfeld — Foto F. Perdan

Radovljiški zgled

»Glas, glasilo Socialistične zveze delovnih ljudi Gorenjske je NASE informativno sredstvo. Pa ne le zato, ker smo soustanovitelji. Vemo, nekajkrat smo že ugotovili, da je to informativno sredstvo za naše razmere najuspešnejše in tudi najcenejše. Zato se bomo Glasa v prihodnje posluževali še bolj kot doslej, če bomo hoteli v čemerkoli informirati čim širši krog naših občanov.«

Tako približno je povedal zadnjič sekretar občinske konference SZDL Radovljica Janez Varl. Sedeli smo in se pogovarjali o tem in onem, pa je beseda dala besedo in govorili smo tudi o informiranju občanov, o najrazličnejših oblikah obveščanja, o možnostih in uspehih takega informiranja, o dobro znani usodi ciklostiranih (in navadno zelo dolgočasnih) informacij ali kakorkoli se že imenujejo, s katerimi različne družbenopolitične organizacije (navadno občinske) skušajo obveščati svoje člane, vendar take informacije navadno obležijo v kakšnem zaprašenem kotu, ne da bi jih kdo prebral ali vsaj prelistal.

»Ljudje Glas berejo,« pravijo v Radovljici, »zato smo vse bolj prepričani, da je to resnično naše informacijsko sredstvo.« Pa ne le, da bi tako samo govorili. Tako tudi delajo. Na ponedeljkovi seji radovljiške občinske skupščine je predsednik Stanko Kajdič poudaril, da ima tudi časopisje precej zaslug, da so bili občani seznanjeni s tem, kako zelo so nova šole potrebne in kako zelo je važna odločitev, da se izrečejo za sa-

moprispevek. To pa ni edini primer, pri katerem bi Glas po svojih močeh sodeloval in podprl prizadevanje občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij ali koga drugega. »To in to je trenutno pri nas aktualno. Želeli bi, da pride in napišete, da bodo ljudje seznanjeni.« Tako kontaktiranje najodgovornejših forumov v radovljiški občini z Glasom je nekaj povsem normalnega, postalo je že vsakdanja praksa.

Takšno sodelovanje je mogoče, če hočemo biti z Glasom vsi vsaj kolikor toliko zadovoljni. In če hočemo, da bo Glas ne le na papirju, ampak v resnici glasilo Socialistične zveze delovnih ljudi. V redakciji nas je premalo, da bi lahko za vse vedeli, bili povsod zraven, da bi bili o vsem dobro in takoj informirani brez aktivnega sodelovanja najvišjih občinskih predstavnikov.

Ce v Glasovi glavi piše, da je glasilo Socialistične zveze delovnih ljudi, potem si moramo vsi prizadevati, da to res bo. Vsi: kolektiv našega lista, družbenopolitične organizacije, občine... Vendar vemo, kako je s tem »moralis« ali »naj bi sex itd. Dokler ne bodo po občinah prepričani, da imajo korist od Glasa kot najbolj razširjenega informativnega sredstva na Gorenjskem in za Gorenjsko, dokler ne bodo res vedeli, da ga potrebujejo, toliko časa bodo le eventualno kritizirali, ne pa aktivno sodelovali. Prav radovljiški zgled pa kaže, da je lahko drugače. In da je tako mnogo boljše — za oba partnerja.

Seveda pa nam je jasno, da takšno pisanje — informiranje občanov ne izključuje kritičnih zapisov o čemerkoli, če se nam to zdi prav, potrebno in umestno, tudi ne kritičnih zapisov npr. o delu občinske skupščine. Drugačno pojmovanje bi bilo ozko in nezrelo, nezaupnica Glasu in slaba izkaznica za tistega, ki ne prenese javne in poštene ocene svojega dela.

Uredništvo

V današnji številki

2. stran

O delu krajevnih organizacij SZDL

4. stran

Skoraj 57 % volivcev glasovalo »ZA«

12. stran

Mravljišče na Blejskem jezeru

13. stran

»Beli dan« na Veliki planini

Stopnice blejskega otoka in zamrznjeno Jezero, polno drsalcev — Foto A. Triler

Pred drugo sejo občinske konference socialistične zveze
v Kranju

O delu krajevnih organizacij SZDL

Pogovor s članom IO občinske konference SZDL Kranj
Antejem Marjančičem

Jutri (v četrtek) bo v Kranju druga seja občinske konference SZDL. Izvršni odbor občinske konference je za dnevni red seje predlagal med drugim tudi razpravo o nekaterih vprašanih delovna krajevnih organizacij socialistične zveze v občini. Povod za to razpravo so bili obiski članov izvršnega odbora v krajevnih organizacijah. Da bi še pred konferenco osvetlili nekatera vprašanja in tako prispevali k jutrišnji razpravi, smo zaprosili člana izvršnega odbora Antėja Marjančiča, ki je prav tako obiskal več krajevnih organizacij, da nam odgovori na nekaj vprašanj.

Obiski članov IO v krajevnih organizacijah SZDL do sedaj niso bili ena izmed stalnih oblik sodelovanja občinske s krajevnimi organizacijami. Zakaj se je izvršni odbor lani odločil zanje?

»Na prvi seji občinske konference SZDL maja lani smo med drugim sklenili, da bo treba v prihodnje posvetiti večjo skrb krajevnim organizacijam SZDL. Nov način dela socialistične zveze namreč terja doslednejše in temeljitejše delo na terenu. Hočem reči, da so danes na vseh drugačne prilike kot pred desetimi in nekaj leti. Ze sam način življenja in spreminjanja odnosov na vasj — posebno tistih, ki zadevajo delo in življenje v krajevni skupnosti — narekuje, da se moramo prilagoditi. Menim, da je bil to tudi eden izmed vzrokov, da smo se odločili za obiske na terenu.«

Na prvem zasedanju občinske konference je bilo med drugim tudi poudarjeno, naj bo SZDL z drugimi organizacijami in samoupravnimi organi nosilec dogajanj in reševanj problemov na terenu oziroma v krajevni skupnosti. Kaj ste glede tega opazili med vašimi obiski na terenu?

»Takoj naj povem, da je bila udeležba na teh pogovorih oktobra in novembra lani zelo dobra. Udeležili so se jih tudi predstavniki drugih organizacij na terenu. Pokazalo pa se je tudi, da smo prejšnja leta, ko je bilo tovrstno sodelovanje slabše, posvečali premalo pozornosti članstvu SZDL. Prav tako sem opazil, da so bile posamezne naloge, ki so si jih člani zadali na letnih konferencah, opravljene. Tu mislim predvsem reševanje raznih komunalnih vprašanj. Ne bi pa tega mogel reči za tiste naloge, ki zahtevajo širšo politično akcijo in daljše priprave. Ravno tu pa bi morala biti socialistična zveza glavni usklajevalec različnih želja članov oziroma občanov.«

Dosedanji podatki kažejo, da so krajevni samoupravni organi in organizacije (tudi SZDL) posvečali največ pozornosti reševanju komunalnih problemov. Velikokrat tudi na račun reševanja družbenih vprašanj (izobraževanje, kultura, varstvo itd.). Kaj menite, da je vzrok tega, oziroma kaj bi morala na tem področju v prihodnje storiti SZDL?

»Menim, da so bile dosedanje želje občanov na terenu upravičene. Vsakdo si pač želi, da čimprej uredi tisto, kar vsak dan najbolj potrebuje in mu to najbolj koristi. To pa so bile najbrž do sedaj ceste, javna razsvetljava itd. Nedvomno pa bo v prihodnje treba večjo skrb posvetiti ravno varstvu, izobraževanju, kulturnemu življenju, rekreaciji in športu itd. Seveda pa vseh želja ne bo moč uresničiti naenkrat. Zato menim, da se bo ravno tu morala socialistična zveza zavzemati za konkretne odločitve in se z drugimi organizacijami, samoupravnimi organi oziroma prebivalci dogovoriti za vrstni red reševanja teh potreb. To pa bo terjalo veliko skupnih prizadevanj.«

Ali se morda kakšne naloge za prihodnje kažejo tudi v programih dela krajevnih organizacij SZDL?

»Kasnejši podatki so pokazali, da je med obiski le nekaj več kot polovica krajevnih organizacij imelo programe dela. V teh se vidijo tudi uspehi pri reševanju posameznih tako komunalnih kot drugih družbenih potreb oziroma problemov v krajevni skupnosti. Druge krajevene organizacije pa so delo prilagajale trenutno aktualnim problemom. Iz tega lahko ugotovimo, da so v slednjih delali le takrat, ko so bili k temu tako rekoč prisiljeni. Kaže torej, da nekatera vodstva krajevnih organizacij SZDL ne vedo, kaj je njihova naloga na terenu.«

Največkrat se ta vodstva za nedelavnost, neelastičnost ali kakorkoli bi že to imenovali, izgovarjajo na krajevno skupnost in druge organizacije. Najbrž pa je eden izmed glavnih vzrokov za to, da vodstva ne vedo in ne razumejo, kakšna je vloga socialistične zveze na terenu.«

Torej je tej neelastičnosti, kot jo imenujete, pri reševanju nekaterih aktualnih vprašanj krivo tudi slabo sodelovanje z drugimi organizacijami?

»Mislim, da je to eden izmed osnovnih problemov, čeprav moram priznati, da je

sodelovanje ponekod dobro razvito. Vendar pa se na terenu še vedno pogosto postavlja vprašanje, kdo naj usklajuje delo. Ali naj bo to SZDL, ZK, mladina, kulturna ali športna organizacija ali katera druga. Najbrž bi morali biti za delo na terenu zavzeti vsi. Glavni usklajevalec pa naj bi bila socialistična zveza. Prav gotovo pa bi za uresničitev ciljev oziroma nalog morali biti odgovorni predvsem komunisti — člani SZDL.«

Sicer pa, ko že govoriva o tem, bi za konec povedal še, da velikokrat valimo krivdo za slabo delo na vodstva. Čeprav je pri nekaterih neuspehih dosti objektivnih težav, se strinjam, da smo morda v zadnjih letih storili premalo na področju izobraževanja kadrov. Med obiski sem opazil (to pa kažejo tudi zbrani podatki), da bomo v prihodnje morali večjo skrb posvetiti pomlajevanju naših vodstev. Sicer pa bi nasploh vodstva SZDL morala več skrb posvečati mladini, jo seznanjati z delom in ji dati možnosti, da bi njeni problemi našli mesto v delu socialistične zveze.«

A. Zalar

Problemi mladih so problemi naše družbene skupnosti

Pretekli teden je občinska konferenca SZDL Jesenice na svoji četrti seji razpravljala o problemih mladih v sodobnem družbenem dogajanju, o delu in življenju mladine jeseniške občine. Seje so se udeležili tudi predstavniki vseh osnovnih in srednjih šol, občinske zveze za telesno kulturo, občinske skupščine ter drugi javni delavci.

Pričakovati je bilo, da se bodo seje glede na pomembnost dnevnega reda udeležili vsi člani občinskega komiteja zveze mladine. Toda prišla sta le dva, ki pa nista imela niti toliko časa ali potrpljenja, da bi ostala na seji do konca razprave; odšla sta sredi razprave o problemih mladih (?).

Gradivo za razpravo je pripravila komisija za družbene službe pri občinski konferenci socialistične zveze, ki je zbrala podatke o delu in udeleževanju mladine na področju športa, kulture in prosvete, na področju samouprave in drugih pomembnih področjih.

Ugotovljeno je, da jeseniška mladina ni izrazila toliko problemov in svojih težav, kolikor jih izražajo starejši o mladini. Mladi se sicer pogosto pritožujejo, da učitelji in profesorji ne ravnavo vedno dovolj pošteno pri ocenje-

vanju. Tako mnjenja so naj-večkrat odsev osebne prizadetosti in premalo objektivnega vrednotenja svojega znanja. Če se je to res kdaj komu zgodilo, so to izjemni primeri, ki jih ne moremo posploševati. Za družbo je bolj vznemirljiv podatek, da le 62 odstotkov osnovnošolskih otrok v osmih letih dokonča osem razredov osnovne šole, drugi pa osemletko končujejo po devetih ali desetih letih, mnogi pa sedmega ali osmega razreda sploh ne vidijo.

Mladina se često pritožuje, da nima dosti zabave. Tej trditvi je vodstvo zveze mladine pripisalo takšen pomen, da se pretežni del njene aktivnosti giblje okrog organizacije mladinskih plesov.

Za skupnost je večji problem to, da imamo del mladine nezaposlene. Nad tem problemom več jeze izražajo starši kot neposredno prizadeti mladinci, čeprav so prizadeti tako eni kot drugi.

Na seji so posebno pozornost posvetili zgledu mladih na relaciji: družina-šola-družba. Mladi rod živi v razmerah, kakršne ustvarjajo starejši. Ne domišljajmo si idealne, poštene in vzorne mladine, če pa le-ta ne živi v idealnih razmerah. V predšolsko varstvo je zajetih le štiri odstotke otrok, pa tudi razmere v osnovnih šolah ne omogočajo polnega razmaha učno-vzgojnega procesa. Zna-ne so materialne težave srednjih in strokovnih šol.

Društvo, organizacij, klubov, domov in igrišč je v jeseniški občini dovolj, tako da je dana vsa možnost in osnovni pogoji za vsestransko udeleževanje mladine. Problem pa je v tem, da primanjkuje sposobnih vodnikov za mladino.

V živahni razpravi, ki je trajala prek tri ure, je sodelovalo 16 govornikov, ki so predvsem poudarili, da mladina potrebuje na vseh področjih dobre zgleda. Poudarjeno je bilo, da je družina prvi in osnovni činitelj, ki mlademu človeku največ pomeni in največ da. Za otoka in doraščajočega človeka je urejeno družinsko življenje tista zibelka, v kateri se oblikuje osebnost z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi. Sola in ulica k temu razvoju šele kasneje prispevata svoj del.

Za pridno mladino smo precej skopi s priznanji. Če neka mlada pevka zapoje pesem, pa čeprav banalno, je drugi dan že slikana v časopisu; z njo so intervjuji ipd. Za marljivega mladince ali mladinko pa le težko najdemo prostor v časopisu.

Na seji so sklenili, da bodo nadaljevali z razpravo o problemih mladih po krajevnih odborih socialistične zveze.

J. Vidic

Aprila bo na Bledu simpozij o strokovnih in vodstvenih delavcih v gospodarstvu

Višja šola za organizacijo dela Kranj (ki je že lani pripravila na Bledu zanimiv simpozij o odgovornosti) bo od 18. do 20. aprila letos pridelila v festivalni dvorani na Bledu simpozij o strokovnih in vodstvenih delavcih v gospodarstvu. Na njem bodo sodelovali še zvezna gospodarska zbornica in gospodarska zbornica SR Slovenije, jugoslovanska skupnost za produktivnost dela in izpolnjevanje poslovanja, zavod za organizacijo in revizijo poslovanja Ljubljana, zavod za produktivnost — center za izobražbo vodstvenih kadrov Zagreb, ekonomski inštitut Osijek in zavod za produktivnost dela Sarajevo.

Na simpoziju bodo obravnavali probleme višjih, srednjih in nižjih vodilnih delavcev ter tistih delavcev, za katere se na delovnih mestih zahteva srednja, višja oz. visoka izobrazba. Na dnevnem redu bodo predvsem vprašanja, kot npr. potrebe po tovrstnih kadrih, način ugotavljanja potreb, metode

planiranja, način šolanja, štipendiranje, stažiranje in funkcionalno izobraževanje, izobrazbene zahteve, zahteve glede prakse, intelektualnih sposobnosti ter osebnostnih lastnosti, metode rekrutacije in izbora, kriteriji za ugotavljanje njihove sposobnosti, metode spremljanja njihove uspešnosti, sistemi napredovanja, odgovornost za kadrovanje, delitev osebnih dohodkov, primerna višina in razpon v primerjavi z drugimi delavci, metode določanja osebnih dohodkov za te delavce zlasti v odvisnosti od njihovih rezultatov, moralni stimulansi za delo, stimulacija izumov in racionalizacija ter položaj, funkcija in odgovornost direktorjev in drugih vodstvenih delavcev.

Nedvomno bo simpozij, na katerem bodo sodelovali priznani jugoslovanski praktiki in teoretiki, dal prakti pa tudi naši zakonodajci koncept za reševanje ugotovljenih problemov. O simpoziju in pripravah nanj bomo še poročali.

a

Novi predpisi Prispevek za uporabo mestnega zemljišča?

Pred kratkim so skoraj vse občinske skupščine sprejele odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Dokler so ta prispevek plačevali samo delovne organizacije, smo se manj zanimali za to dajatev. Zdaj smo na vrsti tudi občani in kaj kmalu se bomo popraskali za ušesom in vzklikli: »Ja, od kod pa spet ta nov davek?«

Da ne bo preveč razburjanja takrat, ko bo potrebno odšteti nekaj denarja, je bolje, da se že zdaj seznanimo, zakaj in koliko bomo plačevali prispevka za uporabo mestnega zemljišča. Ker pa je višina prispevka v posameznih občinah različna — različna pa je tudi v sami občini, kar določa občinska skupščina — bom podal obrazložitev na konkretnem primeru jeseniške občine.

Prispevek za uporabo mestnega zemljišča so dolžne plačevati vse pravne in fizične osebe, ki so lastniki zemljišča, stavb ali dela stavb in tudi tisti, ki imajo pravico uporabe zemljišča ali stavbe. To pa velja le za tiste fizične in pravne osebe, ki prebivajo na območju nacionaliziranega ožjega gradbenega okoliša na Jesenicah in Hrušici ali pa v kraju, ki ga zajema urbanistični načrt Dovje-Mojstrana in urbanistični načrt Gozd Martuljek-Kranjska gora. Iz tega sledi, da v Ratečah, Planini pod Golico ali pa v Zirovnici ne bodo plačevali prispevka, kakor tudi ne vsi drugi občani, ki prebivajo zunaj navedenega območja, oziroma na navedenem območju nimajo v lastništvu ali uporabljajo zemljišča ali stavbe.

Odlok določa zemljišča, na katera se ne plačuje prispevek. Naj jih nekaj navedem: zemljišče za kmetijsko obdelavo; zemljišče, ki se uporablja za šolske, prosvetne, kulturne, socialno zdravstvene in prometne namene itn.

Prispevka ne plačujejo slepi in socialni podpiranci občine, medtem ko upokojnici in osebe z mesečnimi dohodki izpod 50.000 S din na družinskega člana plačujejo le polovico predpisane zneska.

Prispevek se plačuje od kvadratnega metra koristne površine; pri poslovnih prostorih se računa tista površina, ki se neposredno uporablja za poslovno dejavnost in zemljišče, ki se uporablja v poslovne namene. Pri industrijskih površinah pa tista površina, zazidalnega ali nezazidalnega zemljišča, ki ga delovne organizacije uporabljajo za proizvodnjo in vzdrževanje proizvodnih naprav. Pri stanovanjskih prostorih občanov vsa površina stanovanj ter površina zemljišča, ki spada k stanovanjskim stavbam.

Po odloku občinske skupščine se plača za kvadratni meter koristne stanovanjske površine 20 starih dinarjev mesečno. Za zemljišče pripadajoče stanovanjskim prostorom ali stavbam pa 10 starih dinarjev po kvadratnem metru mesečno. Izjema je le zemljišče, ki pripada zasebnim lastnikom na desnem bregu Save na Jesenicah (Podmežaklja) in na Fužinski cesti, kjer bodo zaradi senčne lege zemljišča plačevali le 5 starih dinarjev za kvadratni meter mesečno. Višji prispevek pa je predpisan za zemljišče, ki ga občani uporabljajo za vrtnarsko in cvetličarsko obrt; za takšno zemljišče je predpisan prispevek 20 oziroma 30 S din za kvadratni meter mesečno glede na kategorizacijo zemljišča.

Po teh podatkih lahko vsak sam izračuna, koliko bo letno plačeval prispevka. Navajam nekoliko primerov:

Stanovalec v stolpnici, ki ima 50 m² koristne površine stanovanja, bo plačeval 1200 S din prispevka letno. Če je to stanovalec, ki ima manj kot 50.000 S din dohodka mesečno na družinskega člana, bo plačal polovico navedenega zneska.

Drugi primer: stanovalec v bloku s 16 stanovanji, ki imajo po 70 m² površine, 3 etaže in 3000 m² zemljišča v uporabi, bo plačal na koristno površino v stanovanju 1680 S din in zemljišče 2244 S din prispevka letno, kar skupno znaša 3924 S din (zemljišče v uporabi se porazdeli na enake dele med stanovalci). Enako je za lastnike zasebnih hišic. Ponovno poudarjam, da se za zemljišče, ki je po urbanističnem načrtu namenjeno za kmetijsko dejavnost, ne plačuje prispevka.

Občani bodo plačevali prispevek polletno (če ne bodo naknadno sklep spremenili) na posebni račun pri skupščini občine Jesenice.

Ta denar je strogo namenski in se bo uporabljal samo za gradnjo, vzdrževanje in rekonstrukcijo komunalnih objektov in naprav kolektivne potrošnje kot so: mestne ceste, pešpoti, hodniki, parkirni prostori, kanalizacijsko omrežje, omrežje javne razsvetljave in zelenice v mestih. Katera konkretna dela bodo prišla v letni plan, bo določila občinska skupščina.

Po predvidevanjih naj bi se na ta način zbralo okrog 160 milijonov S din, točni podatki pa bodo znani, ko bodo napisane vse odločbe.

Vidic

V radovljški občini bodo gradili šole s samoprispevkom občanov

Skoraj 57% volivcev glasovalo »za«

Za samoprispevek je največ občanov v Bohinju, najmanj pa v Gorjah, Lescah in na Bledu — Občinska skupščina sprejela odlok o uvedbi krajevnega samoprispevka za financiranje gradnje in dograditev šol

Skupščina občine Radovljica je na seji v ponedeljek, 22. januarja, sprejela odlok o uvedbi krajevnega samoprispevka za gradnjo in dograditev šol v občini. Nove šole so nujno potrebne v Radovljici, na Bledu in v Bohinjski Bistrici, dograditi pa jih je treba v Begunjah, v Lipnici in v Lescah. Potem, ko se je v nedeljo na referendumu 56,86 % vseh volivcev odločilo, da bodo pri tej veliki investiciji sodelovali s samoprispevkom, je prvi korak na poti k cilju že narejen. V sedmih letih bodo tako zbrali okrog tretjino denarja, ki bo potreben za gradnjo; drugo bodo prispevale gospodarske organizacije in občinska skupščina.

»Rezultati na nedeljskem referendumu so jasen dokaz dokaj visoke zavesti naših občanov, potrjuje domneve, da se skoraj vsi zavedajo, kako pomembna je v občini rešitev problema skrajno zastarele in neprimerno šolske mreže« je na ponedeljkovi seji poudaril predsednik občinske skupščine Stanko Kajdiž in nadaljeval: »Zadovoljni smo lahko, posebno še, če upoštevamo nekatere objektivne okoliščine, ki so vplivale na nekoliko manjšo udeležbo, kot je to sicer praksa na volitvah: neugoden čas (zima, kratki dnevi), raztresenost naselij v občini in slabe poti, velik odstotek ljudi, ki so bolni ali so v tujini, v JLA itd. Kljub vsemu temu pa je prišlo na volišča skoraj tri četrtilne vseh volivcev in več kot tri četrtilne od teh jih je glasovalo za samoprispevek. Ob upoštevanju tistih, ki — upravičeno ali neupravičeno — niso glasovali, se je skoraj 57% vseh volivcev izreklo za plačevanje samoprispevka. To lahko praktično razumemo kot enotno potrdenje naše domneve, da je večina občanov za gradnjo in dograditev šol in da je to naloga številka 1 v delu občinske skupščine v prihodnjih letih.«

Nedelja, 21. januarja — Sonce, ki je vzhajalo iz megle kot velika žareča krogla, je obetalo lep dan. Povsod v radovljški občini je obsijalo zastave, transparente, letake, napise... »Kaj za stavbe?« so se spraševali ljudje, ki so prihajali od drugod. Povsod, na vsakem koraku je bilo videti, da ta senčna nedelja ni povsem navaden dan.

V »štabu« v Radovljici je bilo živahno, vroče in nervozno. Kako gre? Koliko jih je že glasovalo? Bo ali ne bo? Telefon je stalno brnel, ljudje so prihajali in odhajali, ugibali, tudi stavili...

Radovljica, volišče št. 1 v prostorih občinske konference SZDL, ob 9. uri: nobene posebne gneče, ljudje v skupinah in skupinčkah prihajajo in odhajajo. »Zima je, nedelja, noč se potegne daleč v jutro, ljudje v nedeljah radi urico ali dve več spijo, zato še ni bilo toliko ljudi, kot bi

jih bilo sicer ob tem času.«

Bohinjska Bistrica, volišče št. 44 v osnovni šoli, ob 10. uri: pred vhodom originalni napis, ki izključuje pomoč; precej velik »proti« je močno prečrtan, še večji »za« pa ne. V šolskem razredu vrsta gotovo petnajstih, dvajsetih ljudi. Gneča. »Od nekaj čez 1000 volivcev jih je približno 350 že glasovalo. Kar dobro gre.«

Srednja vas v Zgornji bohinjski dolini, volišče št. 50 v prostorih krajevnega urada, ob 10,30: Okrog 100 jih je že volilo. »Pa bo?« Bo, bo! Več jih bo prišlo po maši!

Češnjica, volišče št. 51 v gasilskem domu, nekaj po pol enajsti uri: »Nekaj manj kot 30% jih je že glasovalo, a bodo še prišli, zdajle, po maši. Nerodno je, ker morajo z Jereke hoditi sem. Tam bi tudi morali biti volišče, posebno ker je v Jereki največ starejših ljudi!«

Nomenj, volišče št. 42 v osnovni šoli, ob 11. uri: »Ob desetih smo imeli že 70 — odstotno udeležbo!« Kar začudimo se, prijetno smo presenečeni.

Bohinjska Bala, volišče št. 40 v mladinskem domu, ob 11,15: »Niste prinesli nič sendvičev ali pijačo?« Same ženske so bile v komisiji. »Dolej jih je glasovalo približno polovico.«

Zgornje Gorje, volišče št.

37 v prostorih kmetijske zadruge, ob 11,30: »Veliko je takih, ki so upravičeno odsotni, npr. stari ljudje, fantje pri vojaki, zaposleni v tujini. Doslej jih je volilo nekaj čez 30%.« Slabo, to smo takoj vedeli. V Gorjah že imajo novo šolo.

Zivahno je bilo in napeto — skoraj kot v kakšnem kriminalnem romanu. Po gostilnah in na cestah so ljudje govorili o referendumu in o gradnji šole. Več kot resnih in konstruktivnih pogovorov je bilo po gostilnah »kavarniških« kritiziranj. Precej karčkov je steklo po grlih na račun dobljenih in izgubljenih stav.

— — —
Za uradne podatke smo zvedeli na seji občinske skupščine. Od 19.854 volivcev jih je glasovalo 14.795 (74,52%), in sicer za samoprispevek 11.290 (56,86%), proti 3130, neveljavnih glasovnic pa je bilo 375. Od tistih, ki so glasovali, se jih je za samoprispevek izreklo kar 76,31%.

Po področjih je bila najboljše udeležba v Bohinju, kjer je glasovalo 89,61% volivcev, za samoprispevek pa 69,56%. Na radovljiškem področju je glasovalo 73,95% volivcev (za samoprispevek 57,47%), na blejskem področju pa je bil najslabši: glasovalo je 67,13% vpisanih volivcev, za samoprispevek pa se jih je izreklo manj kot pol, le 49,16%. Nasploh najboljše se je odrezal ves Bohinj, najslabše pa predvsem Gorje, potem pa Lesce in Bled.

(Odlok o uvedbi krajevnega samoprispevka za gradnjo šol objavljamo v današnji številki na drugem mestu.)

A. Triler

Glasujte za samoprispevek za šolstvo! Tako in drugače, povsod pa iznajdljivo, so bila v nedeljo okrašena naselja, posebno okolica volišč v radovljški občini. Posnetek je iz Bohinjske Bistrice. — Foto A. Triler

Filmi, ki jih gledamo

WALEWSKA IN NAPOLEON — komedija, ki zabava, nasmeje in vodi k razmišljanju — Avtorja scenarija Andrej Jarecki in Leonard Buczkowski sta naša motiv za filmsko komedijo v zgodovinski osebnosti, ki še danes inspirira prenekaterga filmskega avtorja, da se odloči posneti film, resda včasih povsem iz komercialnih nagibov. Napoleon Bonaparte, malce čudaški kot človek, vojak in cesar, je bil kot naš lašč primeren za to, da so avtorji filma lahko otkoli njegova spletna celotna največkrat zgolj aforističnih in bolj poredko pronicljivo kritičnih misli o državi, državnstvu, vladarjih in različnih spletkah ljudi, ki tako ali drugače krojijo usodo nekemu narodu.

Ljubazen med Napoleonom in Walewsko je v filmu zgodovinsko dolžaj svobodno interpretirana in avtorji, kot terpretirano skozi celoten film, spominjajo na posameznik, opozoril ne bi bilo, bi filmu tega ne mogli šteti v zlo. Pod lahkotnim, navideznim in povsem zunanem okviru filmske komedije, prepletene s nekaterimi povsem situacijskimi komičnimi vložki, je režiser Leonard Buczkowski skušal poiskati misel o človeku, ki ga nenavadno o položaj terja v razkritje njegovih lastnih slabosti, za celo nekaj vsesplošnih, občin koristi. Prepletanje dolžnosti, ambicioznosti in emotivnega sveta nekega človeka, v tem primenu, ker se je zdel pač najbolj prikladen za takšno meditiranje poljskim filmskim avtorjem, Napoleona, je kot nekakšen idejni vzgib vodilo avtorja pri prenosu scenarija na filmski trak.

Ta idejna misel je v filmu uokvirjena z nenavadnim dramaturškim pristopom. Prepletanje zgodbe o Napoleonu in Walewski z drugo zgodbo, ki ima na videz ilustrativen in pojasnjujoč značaj kratkih premorov, o dveh mladih ljudeh, Francozinji in Poljaku, bila lahko poimenovali tudi idejni paralelizem, ki naj bi asociiral povedane misli na današnji čas.

Tako lahko v poljskem filmu Walewska in Napoleon najdemo misli o času, v katerem živimo, o ljudeh večraj in danes. In če se spominimo Aristofana, ki je v svoji komediji Ptiči bičal in se posmehoval državam, državnstvu, državnikom in človeku, potem dobe bodice, nanižane v tem filmu, še večjo vrednost.

JASTREB IZ CASTLE — španska zgodovina na italijanski način — Bogata, polna nenavadnih dogodkov in pretresljivih zgodb je španska zgodovina. Zal avtorji filma, ki je te dni na sporedu v krajskih kinematografih, vidijo v njej le veliko mečevanja, borb za lepa dekleta, za čast, in kostumske barvitosti.

Nič drugačen ni ta španski film od tistih italijanskih zgodovinskih filmov, ki jih še zdaj gledamo po naših kinematografih in ki se ponujajo gledalcu z melodramatično zgodbo o ljudeh, obteženih v oblačila preteklih stoletij. Film je sinhroniziran v angleščino, posneli pa so ga v španskih filmskih ateljejih, vendar bi lahko zapisali tudi drugače, pa bi le stežka naši potrditev, da je film resnično španski. Ta ugotovitev tudi najbolj priča o njegovi kvaliteti.

B. Sprajc

Zanimiva razstava v galeriji Mestne hiše

Odporniško gibanje v Avstriji

Ob udeležbi številnih Kranjčanov in gostov so v soboto, 20. januarja zvečer, odprli v galerijskih prostorih Mestne hiše v Kranju razstavo o avstrijskem odporniškem gibanju v letih od 1938 do 1945. Pripravil jo je dokumentacijski arhiv avstrijskega odporniškega gibanja na Dunaju, muzej ljudske revolucije iz Ljubljane pa je prispeval gradivo o avstrijskem bataljonu, ki se je boril v vrstah naših partizanskih odredov.

Avstrijski generalni konzul v Ljubljani dr. Heinrich Riesenfeld je v otvoritvenem govoru med drugim — v slovenskem jeziku — povedal:

«Stvarni nagib za interes, ki ga je tukaj našla ta razstava, je brez dvoma ta, da je Slovenija pod nacionalsocialističnim terorjem posebno veliko trpela ter je njeno prebivalstvo posebno aktivno prispevalo k osvoboditvi človeštva izpod tega rožma krivice in brutalnega nasilja in doprineslo za to veliko krvavih žrtvev. To, da so se pri tem številni Avstrijci z rano ob rani borili s sinovi te dežele, je ustvarilo čvrsto vez med svobodoljubnimi ljudmi vaše in moje domovine.

Kakor vam dokazujejo eksponati te razstave, je bilo tudi v Avstriji sami mnogo ljudi, ki se niso uklonili nacionalsocialističnemu terorju, temveč so se uprili ter zaslužili za svoj ideal, za ideal svobode, svoje življenje, katero so v mnogih primerih izgubili. Spomin na to naj ta razstava živo ohrani, vzbudi ga naj! Kajti le tedaj, če te strašne grozovitosti in neskončne bridkosti, ki so jih morali pretrpeti nedolžni ljudje, ne pridejo v pozabo, temveč ako živijo v zavesti naprej, in to posebno pri mladini, ki jih k sreči ni po-

znala iz lastnega doživlja, je dano upanje, celo poročilo za to, da se taka zverinstva ne bodo več pripetila.

V tem smislu služil ta razstava — in to je njen najvišji namen — uresničevanju težnje vseh tistih, ki stremijo k miru, toleranci in humanosti.

Da bi se dosegel ta cilj, se moramo boriti vsi s skupnimi našimi močmi, vseeno kakršnegakoli svetovnega na-

zora smo in kateremu političnemu sistemu pripadamo.

Zelim torej tej razstavi — v svojem lastnem imenu kakor tudi v imenu gospoda veleposlanika republike Avstrije v Beogradu, ki na žalost ne more biti navzoč in katerega imam čast istočasno tukaj zastopati — prav mnogoštevilen obisk in obilno uspeha v prej omenjenem smislu.»

a

Premiera dramske sekcije DPD Svoboda v Trzinu

Agatha Christie: Mišolovka

V petek smo Trzinčani le dočakali že večkrat napovedano premiero Mišolovke — delo znane pisateljice kriminalnih zgodb Agathe Christie.

Uprizoritev dramske sekcije v režiji Jelke Zagarjeve je pokazala po eni strani vse pusti in nevarnosti na videz nezahtevne dramskega teksta, ki se jim režiserjeva zasnova večkrat ni mogla izogniti, po drugi strani pa njihova interpretacija kaže na neorganizirano izvedeno teatralna sredstva, h katerim štejemo slabo obvladanje teksta, mizanscene in slednjije tehnične plati uprizoritve, ki je za takšno zvrst važnega pomena (glasovni efekti so prihajali vedno z ene strani, čeravno situacija pogosto izvira s povsem drugega dela odra, kar je posebno pomembno za dojemanje že samega vsebinskega dela te drame).

V igralskem ansamblu zasledimo izrazita izstopanja, kar nedvomno kaže na slabo uigranost osrednjih protagonistov. Za primer tega izstopanja navajam odlično igro Marine Bobičeve, ki je edina došla vlogi in jo je prav

mojstrsko podala in z njo ponovno dokazala talent in privrženost do dramske umetnosti. Zadovoljivo so svoje vloge odigrali tudi Dolfe Anderle, Janko Jagodic in deloma tudi Jože Zupančič.

Spričo scene je bilo razvidno, da so se izvajalci natančno držali avtorjevih scenjskih napotkov, vendar skromno prostorske dimenzije tržiškega odra ne dovoljujejo tolikšne natiranosti, ki škoduje funkcionalnosti in možnosti gibanja na sceni.

Izvedba sama pa je opozorila na ozko usmerjenost dramskih izhodov — opredeljevala se je le na mehanizem vsebinskega poteka, medtem ko je idejni delež v sekundarni intenciji prihajal do gledalca le v nekaterih fasnih dialogovih sugestivnost.

Iz povedanega lahko povzamemo mnenje, ki se že samo po sebi vsiljuje, o ravni umetniške moči, ki bi jo kazalo gledati na nekatere uspehe prejšnjih sezon smotrno in sistematično postaviti na raven, ki so jo tržiški amaterji že dosegli in bi jo zmogli tudi v bodoče.

— Jop

Pred nastopom pevcev iz Železne Kaple v Kranju

Uspelo sodelovanje dveh kulturnih društev

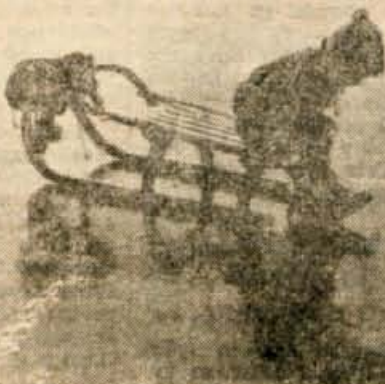
1966. leta je gostoval v Železni Kapli moški zbor DPD Svoboda iz Stražišča, ki je aprila lani praznoval 15-letnico delovanja. Na tem gostovanju v sosednji Avstriji so se s predstavniki slovenskega prosvetnega društva Zanja v Železni Kapli dogovorili, naj bi bile v prihodnje zborovske izmenjave stalne. Tako bodo pevci iz Železne Kaple v soboto, 27. januarja, gostovali v koncertni dvorani delavskega doma in s tem vrnil obisk.

Moški pevski zbor Franz Pasterk — Lenart, v katerem poje 25 pevcev iz Železne Kaple in St. Vida, je bil ustanovljen 1959. leta. Njegov vodja je neumorni in požrtvovalni Vladimir Prušnik,

Zbor je do sedaj nastopal že v raznih krajih Koroške, večkrat pa je tudi pri nas navdušil poslušalce s pristno koroško narodno pesmijo. Zato je razumljivo, da kranjska koncertna publika z veseljem pričakuje sobotni nastop koroških pevcev.

Toplina in prisrčnost, ki je značilna za koroške Slovence je navzoča ob vsakem kulturnem sliku. Njihova pesem je čustveno doživeta, vendar nikdar sentimentalna. Iz nje veje prava naravna pristnost, ki ni nikdar izumetničena. Pesem pa je polna vere, da bo slovenski živelj na tujem tudi v prihodnje živel. Zato je nedvomno za nas njihova pesem nadvse dobrodošla.

A. Z.

Na zaledenem Blejskem jezuru — Foto Andrej Triler

Bombnik strmoglavil

V nedeljo je na Grönlandu strmoglavil bombnik B-52 s hidrogenskim orožjem. V sporočilu Pentagona je rečeno, da orožje ni imelo vdelanega vzilnega mehanizma, »tako ni nevarnosti, da bi bila na kraje nesreče nastala hidrogenska eksplozija.« Letalo je imelo sedem članov posadke. Usoda petih je neznana.

Na Siciliji še vedno neurje

V nedeljo je še po vsej zahodni Siciliji trajalo neurje. Lokalne oblasti so začele izseljevati begunce, ki so tri dni preživeli v šotorih, zdaj pa zaradi narasle vode in blata ne morejo več vzdržati v njih. V pokrajini Trapani so oblasti začasno zasegle šole, hotele in pisarne, da bi vanje nastanili ljudi, ki so po potresu ostali brez domov. Samo v krajevni vojašnici so jih nastanili 2000.

Veliko beguncev pa noče zapustiti šotore. Eni ne marajo zapustiti domačih krajev, drugi pa se zaradi strahu, ki so ga prestali, boje prebivati med zidovi.

Na zahodni Siciliji so v nedeljo čutili več sibkejših potresov. Zemlja se je zatresla v zgodnjih jutranjih urah. Potresi pa niso povzročili nobene škode.

Italijanska vlada je odobrila 45 milijard 600 milijonov lir pomoči prebivalcem zahodne Sicilije. Prizadete družine bodo dobile po pol milijona lir.

Okvara na robotu Apollo 5

V torek so iz Cape Kennedyja uspešno izstrelili robot Apollo 5, s pomočjo katerega naj bi ZDA poslale do leta 1970 svoje astronave na Mesec. Ko je bil le-ta nad Avstralijo, je dobil signale z Zemlje, s pomočjo katerih bi morali vžgati motor za spuščanje kabine. To bi morali biti prvi izmed štirih manevrov med letom kabine. Vendar pa je štiri sekunde potem, ko so vžgali motor, prišlo do okvare. Vzroki neuspeha tega manevra, izvršenega štiri ure po izstrelitvi, še niso znani.

Ameriška agencija za letalstvo in vesoljska raziskovanja sedaj proučuje možnost spremembe načrta leta, ki se je do okvare odvijal zelo precizno.

Ljudje

Potem, ko je bil predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito z ženo in spremstvom od 17. do 22. januarja gost v prijateljski državi Kambodži na indokitajskem polotoku v južnovzhodni Aziji, je v ponedeljek prispel na prijateljski obisk v Indijo. Na letališču v glavnem mestu New Delhiju sta ga prva pozdravila predsednik Indije Zakir Husein in predsednica indijske vlade Indira Ghandi. Tito bo tudi gost na praznovanju indijskega nacionalnega praznika v pelek, 26. januarja.

Ob odhodu predsednika Tita iz Kambodže so v glavnem mestu Phnom Penhu podpisali skupno jugoslovansko-kamboško izjavo, v kateri je v začetku med drugim rečeno:

»Med obiskom so predsednik Socialistične federalivne republike Jugoslavije, njegova žena in sodelaavec obiskali glavno mesto Phnom Penh in spomenik v Angkoru, kjer je temelj kmerske zgodovine in civilizacije. Jugoslovanski go-

S Titove poti po Aziji in Afriki Kambodža - dežela z bogato tradicijo

stje so se lahko približe seznanili s kmersko zgodovino in kulturo, pa tudi s prizadevanji in uspehi, ki jih je kmersko ljudstvo doseglo na vseh področjih pod vodstvom svojega voditelja princea Norodoma Sihanuka. Ugotovili so, da si kmersko ljudstvo in njegov velik voditelj odločno prizadevajo ohraniti mir in utrditi neodvisnost Kambodže in njen gospodarski, kulturni in družbeni razvoj.

Sefa obeh držav sta v večdnevni razgovorih izmenjala mnenja o vseh pomembnejših mednarodnih vprašanjih in o medsebojnem sodelovanju. Pogovori so potekali v ozračju velike prisrčnosti in medsebojnega spoštovanja ter razumevanja. Sef Jugoslovanske države je znova potrdil spoštovanje ter prizadevanje teritorialne integritete Kambodže v okviru njeni sedanjih meja. Obtožil je oborožena agresijo proti Kambodži in namere prilastiti si kmersko ozemlje. Prav tako je obsodil načrte, da bi raz-

širili vojno na kamboško ozemlje. Prince Sihanuk pa je izrazil predsedniku Titu globoko hvalečnost kraljevske vlade in kamboškega ljudstva za odločno in nenehno podporo Kambodži in za jugoslovanska izjava o spoštovanju in priznavanju sedanjih meja kraljevine.

Po državni ureditvi je Kambodža monarhija, katere prestol je po smrti kralja Norodoma Suramarita (leta 1960) ostal prazen. Sef države je prince Norodom Sihanuk, ki je od leta 1961 tudi predsednik minisirskega sveta. Kambodža obsega v glavnem nižino reke Mekong, ki se v Južnem Vietnamu izliva v Južnokitajsko morje. Podnebje je monsunsko s poprečno letno temperaturo 27,8 stopinj Celzija. Leto se deli na deževno (april-oktober) in sušno obdobje (oktober-april). Po podatkih iz leta 1961 je vseh prebivalcev nekaj manj kot 6 milijonov, od tega največ Kmerov, razen tega pa še nekaj Vietnamcev, Kitajcev in okrog 5000 Evropejcev, največ

Francozov. Najgostejše so naseljeni kraji okrog jezera Sap, ob Mekongu in v ozkem obalnem zasu. Večina prebivalstva živi po vaseh in se bavi s kmetijstvom.

Od skupne površine 172.510 kvadratnih kilometrov je obdelovalnega zemljišča le 13,6 %, gozdov je 54,7 % (ki pa se zaradi nepristopnosti komaj kaj izkoriščajo), neplodnih in neobdelanih pa je 29 % površin. Okrog 80 % obdelanih površin je zasajenih z rižem. Riž je glavna hrana prebivalstva in največji dohodek države od izvoza. Na drugem mestu je izvoz kavčuka, potem pa sledijo kornuza, tobak itd. Razen riža so ribe glavna hrana prebivalstva. Od rud imajo dovolj ležišč naravnih sulfatov, ki pa so jih komaj začeli izkoriščati. Ležišče železne rude ne izkoriščajo. Zelo slabo je razvita industrija.

Kambodža je iz Jugoslavije uvozila v letu 1961 za 0,37 milijona N din blaga, izvezila pa je v Jugoslavijo za 5,93 milijona N din.

Denar: 1 riel = 100 senov = 0,3772 N din. A. T.

in dogodki

Obveščevalna dejavnost, varnost občanov in države

Jugoslavija kot socialistična družbena skupnost predstavlja zanimiv »objekt«, za katerega se zanimajo imperialistični krogi in tuje obveščevalne službe. Ne brez razloga, ne brez cilja. NATO in Varšavski pakt se v južni Evropi srečujeta ob čerch močne in neodvisne Jugoslavije, države, ki s svojo politiko nevezanosti in aktivnega sožitja med narodi razbija in razjeda vojaške in druge bloke. Zato se tuje obveščevalne službe na moč prizadevajo prodreti v najbolj življenjske skrivnosti naše države, zbirajo pomembne vojaške, ekonomske in politične podatke, poskušajo prodreti v važne institucije in podjetja ter si s podkupovanjem in uslugami skušajo pridobivati posameznike za svoje delo. Najdoslednejšega zavznika pri izpolnjevanju svojih načrtov imajo imperialistične sile in tuje obveščevalne službe v nasilnih elemen-

tih tako imenovane politične emigracije. Dejansko gre za tiste ljudi, ki so med vojno ali pa že po vojni zapustili domovino kot zločinci, sovražniki ljudstva in izdajalci.

Tuji reakcionarni krogi so se preračunano oprijeli teh emigrantov. Dali so jim zavetje, finančna sredstva, pomagali so jim ustanoviti razne organizacije, ki so jim nadedi nacionalna, verska, politična, dobrodelna in druga navidezna imena kot so npr. Hrvatski narodni odbor, Srbski kulturni klub Sveti Sava, Makedonska patriotična organizacija, Slovenski protikomunistični bojovniki, Južnoslovanska demokratska zveza, Srbska narodna obramba ipd. V teh organizacijah so ljudje, ki so zagazili v izdajstvo in kriminal in so vedno pripravljeni za tuje interese opravljati diverzantske, teroristične in druge kriminalne akcije proti državljanom Jugoslavije.

Seveda je to samo ena stran medalje dejavnosti tujih obveščevalnih služb, v domovini pa obvestila zbirajo tudi posamezne tuje konkurenčne tvrdke, razne delniške družbe, v nekaterih primerih tudi tuji državljani, ki kot turisti prihajajo k nam. Sovražni elementi iz tujine in tuje obveščevalne službe se navadno opirajo na tiste ljudi v domovini, ki so že v preteklosti zagazili v vrste sovražnikov socializma, sem ter tja pa tudi na tiste ljudi, ki v pohlepu za oseb-

nim bogastvom ne vidijo usode svojega naroda.

Varnost občanov in države je sestavni del skrbi celotne naše družbe. To je čast, naloga in pravica vsakega državljana, vsake družbenopolitične skupnosti.

Morda smo o tem v preteklosti premalo seznanjali občane — samoupravljalce, današnje graditelje in jutrišnje branitelje naše skupnosti. Če je bila ta dolžnost in pravica nekoč zavita v »tajnost«, kar bi lahko imelo v bodočnosti usodne posledice, potem moram reči, da

je IV. plenum CK ZKJ to vprašanje postavil na tisto mesto, kamor v naši družbi spada. O tej temi je delavska univerza Jesenice organizirala predavanje, ki bo v štirinajstih krajih jeseniške občine, o kraju in času predavanja pa bodo občani seznanjeni prek letakov. Predaval bo Lojze Rakoše, načelnik oddelka za notranje zadeve občine Jesenice. Upajmo, da bo zanimiva tema pritegnila večje število občanov na ta predavanja, saj so vabljeni vsi občani.

J. Vidic

Mladinska konferenca v Škofji Loki

V nedeljo je bila v Škofji Loki občinska konferenca ZMS. Mladi so pregledali svoje delo in pri tem ugotovili, da je delo mladinske organizacije v škofjeloški občini lani precej zamrlo. Ugotovili so, da je vzrok tega ukinitve mesta profesionalnega delavca na občinskem komiteju ter premajhna aktivnost večine članov komiteja. Zato so na konferenci sklenili, da bo predsednik znova poklicno opravljati svojo funkcijo. V novi občinski ko-

mite, ki ga bo vodil študent Milko Okorn, so izvolili večinoma nove člane.

V prihodnje so si škofjeloški mladinci zadali kot najvažnejšo nalogo sodelovanje z drugimi organizacijami, saj bi tako mladino v raznih dejavnostih še trdnje povezali med seboj. Poživili bodo delo v mladinskih aktivnih po podjetjih, šolah in naseljih. Sprejeli so tudi program prireditev, ki jih bo organizirala mladina.

Očiščene in zmrižnjene morske ribe v prodajalnah

Žvita

Kranj

Pogovor z Janezom Lukanom, šoferjem Transturista

Ne maram zelo zahtevnih potnikov

Prevozil že skoraj vso Evropo

Prosvetni delavci iz litijske občine smo se odpravljali na izlet po zeleni Stajerski. Do ločenega dne se je ustavil pred litijsko osmletko udoben avtobus podjetja Transturi iz Skofje Loke. Ob vstopu v avtobus nas je po mikrofonu prijazno pozdravil šofer Janez Lukan.

Takoj sem si mislil, kako spreten in prijazen šofer je. Pozneje smo tudi videli, kakšen mojster krmila je, ko je vozil po serpentinah na Vačah in ko smo se spuščali v Medijsko dolino ter na povratku iz Logarske doline skozi Gornji grad in čez zavoj pri Čornivcu na prelazu med Stajersko in Kamnikom.

Med daljšim postankom sem prisedel k šoferju. Pogovoru je prisostvoval tudi bibliotekar loške knjižnice prof. Janko Krek. Janez Lukan pa je o svojem šoferskem poklicu pripovedoval takole:

»Za mehanika sem se izučil pri Avtoservisu na Bledu. Pozneje sem bil v službi pri Kompas, zadnja leta pa pri loškem Transturistu.«

»Zakaj ste se odločili za šoferski poklic?« sem vprašal

simpatičnega sobesednika.

»Veseli me spoznavanje sveta,« je odgovoril 37-letni Janez Lukan. »Do sedaj sem bil že v sedemindvajsetih državah. Sem štejem tudi državi kot sta Lichtenstein in Monaco. Vozim že od 1952. leta in mislim, da sem do sedaj prevozil že okrog milijon kilometrov.«

Vodič izleta prof. Janko Krek pa je dodal: »O Janezu Lukanu govore, da je med najboljšimi šoferji pri Transturistu.«

»Kako bi dosegli na naših cestah večjo varnost?« sem ga pobaral.

»Predvsem bi morale biti strožje komisije pri opravljanju šoferskih izpitov,« je odgovoril. »Nekateri vozniki vozijo čisto brez glave. Kakor, da bi bili sami na cestah. Takim bi morali odvzeti voziško dovoljenje.«

Janez Lukan je vozil turiste različnih narodnosti, zato sem ga zaprosil, naj pove, kako se kaj obnašajo na izletih.

»Rad vozim mlade ljudi,« je odvrnil Janez, »ker je takrat vožnja vesela in kratkočasna. Zanimivo pa je to, da se mi do sedaj še noben pot-

nik ni izgubil ali bi ga kje pozabili. Nekateri Slovenci, posebno starejši, so zelo zahtevni potniki, ki kaj radi pokažejo svoje muhe. Najbolj skromni in disciplinirani izletniki so Angleži. To je narod, v katerem je ukoreninjena, bi rekel, stoletna disciplina. Nekoč se je zgodilo, da je v Dubrovniku neka starejša Angležinja padla s postelje in si zlomila roko. Odpeljali smo jo k zdravniku, ki ji je roko naravnal in dal v mavc. Stara gospa potem ni šla počivat, ampak je z drugimi nadaljevala krožno izletniško vožnjo.

Po severnih evropskih državah so izleti najbolj prijetni, vsaj tako se mi zdi. V skandinavskih deželah so prometne nesreče precej redke. Vozniki so tudi zelo disciplinirani. Tam tudi lahko pustiš vozilo nezaklenjeno, pa ne bo nihče brskal po njem. V Južni Italiji pa so mi nekoč razbili steklo na avtobusu in brskali po prtljagi izletnikov. V Neaplju so nekoč tatovi odnesli iz avtobusa kar pet fotografskih aparatov, ki jih seveda nismo videli nikoli več.

Največja neprijetnost pa

Janez Lukan, šofer škofjeloškega Transturista

se mi je pripetila nekoč na Madžarskem. V okolici Blatnega jezera se je avtobus nenadoma znašel v blatu in smo ga lahko izvlekli šele s pomočjo prijaznih domačinov. Tedaj sem spoznal, da ima okolica Blatnega jezera upravičeno tako ime.

»Ali imate mogoče tudi kakšnega konjička?«

»Da, na vožnjah po tujih deželah zbiram drobne spominke. Domov prinašam razne prospekte ter hotelske in krajevne etikete. Za prijatelje pa prinašam razne stekleničke. Neki moj prijatelj je

nor na narodne noše najrazličnejših dežel. Kadar le morem kaj prinesem za njegovo zbirko.«

»Kako pa ste kaj zadovoljni v Transturistu? Kako se razvija vaš vozni park?«

»Vesel sem, da so mi zaupali spet novo vozilo. Prav danes je štiridesetsedežni »Mercedes Benz« na prvi vožnji. V podjetju smo sestavili več komisij, ki razmišljajo o povečanju našega prometa. Imamo 16 avtobusov in 80 tovornjakov.«

Pa srečno vožnjo, Janez Lukan.

J. Zupančič

Uradna objava skupščine občine Radovljica

Na podlagi 61. člena statuta občine Radovljica (Uradni vestnik Gorenjske, št. 11/64) in 138. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7 in 36/67) ter po uspelem referendumu z dne 21/1/1968 je skupščina občine Radovljica na seji obeh zborov dne 21/1/1968 sprejela

ODLOK

o krajevnem samoprispevku v občini Radovljica

1. člen

Na celotnem območju občine Radovljica se predpiše krajevni samoprispevek (v nadaljnjem besedilu samoprispevek).

2. člen

Samoprispevek se predpisuje za sofinanciranje izgradnje novih šolskih poslopij osnovnih šol v Radovljici, na Bledu in v Bohinjski Bistrici ter razširitev že obstoječih šol v Begunjah, v Lipnici in Lescah.

3. člen

Samoprispevek se plačuje za dobo od 1/2-1968 do 31/1-1975.

4. člen

Samoprispevek v smislu 3. člena tega odloka se pobira do planirane višine 7.000.000 N din in predstavlja delno udeležbo k predračunski vrednosti za gradnjo šol v planirani višini 20.169.600 N din.

5. člen

Samoprispevek se predpisuje v denarju in se zbira na posebnem skladu za gradnjo šol v občini Radovljica, od koder se financira izključno gradnja in razširitev osnovnih šol.

Poleg obveznega samoprispevka v denarju se lahko zbirajo tudi druga sredstva za gradnjo šol.

6. člen

Samoprispevek plačujejo občani z domicilom v občini Radovljica:

a) vsi zaposleni in upokojnenci mesečno od neto osebnih dohodkov ali pokojnin	1 %
b) davčni zavezanci prispevka od kmetijstva od katastrskega dohodka letno	3 %
c) davčni zavezanci prispevka od obrti, druge in poklicne dejavnosti od davčne osnove osebnega dohodka letno	3 %

in sicer se plačuje takole:

— za zavezance pod tč. a), ki so zaposleni, obračunavajo in vplačujejo izplačevalci osebnih dohodkov enako kot prispevek od osebnega dohodka;

— za osebe, ki prejemaajo pokojnino ter ostale zavezance pod tč. b) in c) obračunava in pobira oddelek za finance — odsek za dohodke skupščine občine Radovljica po davčnih napovedih in drugih podatkih enako kot ostale prispevke in davke;

— zavezanci samoprispevka, ki so istočasno zavezanci iz delovnega razmerja ali pokojnine in od kmetijstva plačujejo samoprispevek od vsake samoprispevne osnove posebej.

7. člen

Plačevanja samoprispevka so oproščeni tiste dohodki: nagrade vajencev v gospodarstvu, učencev in študentov na praksi, štipendije, prejemki na podlagi zdravstvenega varstva, nadomestilo plače za čas bolezni, pomoč za opremo novorojenčka, otroški dodatki, invalidnine vojaških in delovnih invalidov, invalidski dodatki, socialne podpore, priznavalne ter drugi podobni prejemki.

Obveznosti plačevanja so oproščeni tudi:

a) osebe, ki prejemaajo minimalno pokojnino ali osebni dohodek iz delovnega razmerja, ki je pod višino minimalne pokojnine;

b) zavezanci prispevka od kmetijstva, če katastrski dohodek ne presega N din 200.—

c) zavezanci prispevka od obrti in ostalih poklicev, če osnova za prispevek iz osebnega dohodka ne presega N din 1.500.—

Svet za družbeni plan in finance lahko v posameznih upravičenih primerih daje še druge olajšave v smislu 199. člena republiškega zakona o prispevkih in davkih občanov.

8. člen

Objekti zaradi katerih je uveden samoprispevek se morajo dovršiti do 31/12-1974.

9. člen

Za zbiranje dohodkov je odgovoren oddelek za finance — odsek za dohodke, za izvajanje del pa oddelek za gospodarstvo, odsek za gradbene in komunalne zadeve skupščine občine Radovljica.

10. člen

Stroški odmere in pobiranja samoprispevka ter nadzor o izvajanju del grede v breme proračuna skupščine občine Radovljica.

11. člen

Eventuelni presežek planiranega samoprispevka se uporabi za izboljšanje obstoječih šolskih stavb in njihovo opremo.

Eventuelni manjk do planirane višine samoprispevka krije skupščina občine iz proračunskih ali drugih virov.

12. člen

Svet za družbeni plan in finance se pooblašča, da daje po potrebi navodila in pojasnila za izvajanje tega odloka.

13. člen

Za vse ostalo, kar ni v tem odloku posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila republiškega zakona o prispevkih in davkih občanov.

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Stevilka: 014-1/67-1
Radovljica, dne 22. 1. 1968

Predsednik
Stanko Kajdič, dipl. prav., i. r.

Mravljišče na Blejskem jezeru

Sončna zimska nedelja na asfaltu, ledu in snegu

Iz napovedi vremena za nedeljo, 21. januarja: »Ponoči in čez dan bo v notranjosti Slovenije spremenljivo oblačno, na Primorskem in v višjih legah pa precej jasno...«

Napoved, kakršne postuhamo iz dneva v dan, ni obetala kakšne »izredne« nedelje. Zjutraj je bila okrog Kranja megla, precej mrzlo je bilo, ceste so bile prazne in malce poledene, noč se je zaspano umikala dnevu. Sonce, ki se je okrog osmih nizko na obzorju pokazalo iz megle, pa je bilo tako blizu, tako veliko in vabeče, ko da bi si ta dan rezerviralo samo za Gorenjsko. Greh bi bil, če bi tak začetek dneva razočaral.

Pretekla nedelja Gorenjcev in številnih turistov res ni razočarala. Prva zares prijazna, topla, sončna nedelja v letošnji »ta pravi« zimi je bila to. Nedelja, ko človek ne zdrži med štirimi stenami, razen če spi ali je bolan. Slovenci in turisti od drugod so jo izkoristili: izletli na Gorenjsko, po črnih cestih na bela smučišča, v naravo, na led, na zrak, na sonce...

Ko smo se peljali v Bohinj, je bila cesta še skoraj prazna. Prezgodaj je bilo še, vreme še ni prišlo s svojo pravo barvo na dan, ni se še vedelo dobro, ali bo sončno in toplo ali ne. Vijugasta in ozka cesta je bila zaradi umazanega snega ob straneh še ožja, cestnišče pa na nekaterih krajih nevarno poledenelo. Spodaj, v dolini, je bilo še temno, skalna pobočja Pokljukje pa je že zlatilo sonce. Proti Bohinjski Bistrici, ko se dolina razširi, se megla še ni umaknila, umikala pa se je že sončnim žarkom.

Bohinj je bil še pust in zaspan, čeprav je sonce obetalo lep dan. Posamezni sprehajalci na cesti proti Stari Fužini, smučarji v parih, namenjeni verjetno na Vogel, zaledenelo, a prazno jezero, nasploh pa dolčas. »Na Voglu je premalo snega, zato ni smučarjev!« pripoveduje znanec iz Radovljice. »Na Voglu mora biti snega vsaj dva metra, da prekrije vse vrtače in skale, potem šele so dobra smučišča. Letos pa ni zapadlo toliko snega, potem pa ga je še veter precej razpihal, zato tudi smučarjev ni.

Z Voglom smo ga polomili, ogromne investicije niso bile dovolj premišljene. Kaj vse bi za tisti denar lahko imeli kje drugje, bližje cesti, nižje, na boljših smučiščih, kjer je pol metra snega za smučarje že več kot dovolj!«

Nazaj grede, ko je sonce že tako prijetno grelo, da sem v mislih že videl popke telesa na prisojnih pobočjih nad cesto, smo srečali nekaj več avtomobilov, vendar ni bilo nobene gnoče. Verjetno izlet v Bohinj marsikdo opusti zaradi ceste, gotovo pa drži tudi tisto o Voglu...

Bled. Poplava, čeprav je jezero zamrznjeno. Poplava turistov, nedelj-skih izletnikov, drsalcev, avtomobilov. Mravljišče ljudi in avtomobilov. Nedeljsko blejsko popoldne je bilo zares tako, kakršnega si ta znani turistični kraj pozimi lahko samo želi. Bled, pozimi navadno dolgočasen, ni bil v nedeljo popoldne prav nič manj živ kot poleti. Popoldne o na ledu kęgljali, drsalci in sprehajalci bi človek še zlahka prešel, popoldne, po kosilu, pa je ledena ploskev postala mravljišče ljudi z drsalkami in brez njih. Cimbotj se je sonce spuščalo proti obzorju, več jih je bilo. Popoldne se je ogrelo in ljudje niso mogli zdržati doma.

Ne vem, koliko ljudi je bilo na jezeru. Prihajali so in odhajali. Drsalci so ostajali dlje, drugi so šli peš do otoka in nazaj ali pa niti ne, pač pa samo na kratek sprehod ob obali, previdno, da se ne bi udrlo ali da ne bi padli na gladki ploskvi, porisani z brazdami, ki jih puščajo drsalke. Gotovo je bilo hkrati tudi po 500 ali raje več ljudi na zaledeneli površini jezera. »Če vsak tehta samo 50 kilogramov,« sem ujel pogovor starejših izletnikov, ki so se obotavljali stopiti na jezero, »pa če jih je samo 500 — ampak stavim, da jih je več — potem je to 25 ton. Mejdus, to je teža, če počl...« Pa so se potem le opogumili in šli med tiste, ki bi se kopal v ledeni vodi, če bi »počilo«, čeprav povsod, kjer je dostop na led urejen, piše »na lastno odgovornost«. Proti večeru, ko se je že zelo ogrelo, je led na nekaterih mestih ob obali že tako neprijetno, potuhnjeno pokal in toliko vode se je iz razpok že nabralo na njem, da nekateri tam res niso upali naprej.

Zaledenelo Blejsko jezero je raj za drsalce. Za tiste, ki se šele uče, in za tiste, ki že nekaj znajo, tudi kakšno preprosto figuro. Mamica in očka na sprehodu, hčerka in sin na drsalkah. Mamica in očka

nosita seveda tudi čevlje, plašč, torbico... Mamica z majhno hčerko v vozičku, očka na drsalkah. Fant in deklica na drsalkah — oboje kar virtuozna (saj zame, ki ne znam drsati). Fant uči deklico drsanja, prvi »koraki« so negotovi in tudi boleči (led je trd). Dva starejša para, krepko čez 50 let, na drsalkah — ni kaj reči, celo za roke se držita po dva in dva. Očka na drsalkah, na sankah — ki jih vleče za seboj — pa dva otroka in mamica. Pa spet mamica na drsalkah, na sankah pa vleče vso družino. Dekle pri osemnajstih na drsalkah, na vrvcu pa vleče manjše dekletce na kotal-kah... Mozaik, tako pester, da ga ni mogoče dobro opisati. Videl sem tudi nekatero, ki so po ledu smučali, fanta, ki se je na otok peljal s kolesom, fanta, ki so star, tapetiran fotelj opremili z drsalkami in se z njim podili po jezeru, najraje okrog deklet... pa še in še, da ne govorim o paleti barv čevljev, hlač, puloverjev, kap, suknjčev, vetrnih jopičev... Prava modna revija, brez katere danes na smučiščih in drsališčih ne gre!

Na otok sem šel peš, z drsajocih koraki, in kar tujca sem se počutil med drsalcem, ki so bolj ali manj elegantno švigali mimo mene. Ledena kristalasta ploskev je bila temna, razbrzdana od drsalcem, ki so bolj ali manj elegantno švigali mimo mene. Ledena kristalasta ploskev je bila temna, razbrzdana od drsalcem, na nekaterih krajih so bile dolge ponovno zamrznjene razpoke. Tam, kjer so led žagali, je bila ledna ploskev za kakšen centimeter višja, svetlejša in ne tako gladka. »Led zdaj žagajo z motornimi žagami,« mi je pozneje pravil 66-letni Franc Poličar, mizar iz Mlina. »Zdaj gre hitro, včasih pa so se dlje zamudili. Zagati pa ga je treba, kajti sicer bi porušil obalo. Saj veste, kajne, da voda pri zamrzovanju širi svojo preslornino,

razteza se!? Posebno ob kopalšču in drugje, kjer je obrežje urejeno, ga morajo vedno žagati.« Zanimalo me je, kakšna je debelina ledene proskve. »Zdaj ga je okrog 15 cm. Pa ne povsod. To je dovolj za vsako težo. Navadno ga je tja do 20 cm, redko pa do 30 cm. Če pa ga je le kakšnih 8 cm, je malo, nevarno. V Mlinem je led npr. debelejši kot okrog otoka ali pri hotelu Toplice, kjer je v. e. lica.« Blejsko jezero navadno zamrzne kmalu po novem letu, redko pred novim letom. Stari ljudje pravijo, da je takrat, ko na ledu opazijo sledove lisice, led že tako debel in trden, da gre brez skrbi vsak čez jezero, tudi vprega. Drži pa ledena skorja navadno tja do srede februarja ali tudi dlje, odvisno od vremena; tudi prej se že lahko zmečca in stopi, če je dovolj toplo.

Proti večeru so ceste okupirale kolone vozil, ki so se vračala domov. Sončno januarsko nedeljsko popoldne je minilo. Miličniki skoraj niso mogli urejati prometa. »Ljudje so punore-liti mi je pol za šalo pol za res rekel miličnik Lojze iz Kranja. Srečala sva se v Mlinem. Parkirni prostori niso čiščeni, avtomobilov je bilo kot toča, pa so parkirali kar napoli na cesti, da so se drugi komaj pridrenjali mimo.

Vsa Gorenjska je bila v nedeljo polna turistov, največ pa jih je bilo na Bledu in v Kranjski gori, na Vitrancu. Po telefonu sem zvedel, da je bilo na smučiščih na Vitrancu gotovo 3000 ljudi. »Če jih je veliko,« mi je pripovedovala uslužbenka žižnice, »jih je od 2000 do 2500. Toliko kot to nedeljo pa jih že dolgo ni bilo ali pa še nikoli!« Potem pa so še Spanov vrh, Zelenica, Krvavec, Kranj (kjer so bili pod Smarjetno smučarski skoki)...

Lepa zimska nedelja je minila. V tem mozaiku jo je samo majhen delček.

Andrej Triler

Mravljišče na ledeni ploskvi — Foto A. Triler

Občinsko pionirsko prvenstvo

V organizaciji občinske skupščine Jesenice in DPM je bilo v nedeljo na Blejski Dobravi občinsko prvenstvo pionirjev in pionirk v veleslalomu, smučarskih tekih in sankanju. Nastopilo je prek 200 tekmovalcev.

REZULTATI — veleslalom — st. pionirji: 1. Černe (T. Čufar, Jes.) 32,0, 2. Košir (Kr. gora) 32,2, 3. Bernik (Kr. gora) 32,9. **MI. pionirji:** 1. Debevc (Kr. gora) 29,8, 2. Bohinjc (Zirovnica) 29,9, 3. Stula (Kr. gora) 30,0. **St. pionirke:** 1. Pečar (Kr. gora) 38,2, 2. Krušič (P. Voranc, Jes.) 39,4, 3. Prevč (P. Voranc, Jes.) 40,0. **MI. pionirke:** 1. Košir (Kr. gora) 29,2, 2. Kerec (P. Voranc, Jes.) 32,0, 3. Legat (Zirovnica) 50,6.

Smučarski teki — st. pionirji: 1. Trpin (P. Voranc, Jes.) 2:54,2, 2. Cuznar (Kr. gora) 3:08,6, 3. Zupančič (Zirovnica) 3:21,9. **MI. pionirji:** 1. Rožič (Kr. gora) 3:05,8, 2. Nemeč (Mojstrana) 3:08,0, 3. Grilc (T. Čufar, Jes.) 3:22,9. **St. pionirke:** 1. Picelj (Kr. gora) 3:18,9, 2. Kozelj (Zirovnica) 3:46,9, **MI. pionirke:** 1. Rožič (Kr. gora) 3:10,9, 2. Kovač (T. Čufar, Jes.) 3:15,2.

Sankanje — pionirji: 1-2. Rantre in Zanski (oba Mojstrana) 52,0, 3. Pašič (Koroška Bela) 52,1. **Pionirke:** 1. Medved 38,9, 2. Kušnik 41,2, 3. Gregorčič (vse P. Voranc, Jesenice).

Prireditve, ki bo postala tradicionalna

»Beli dan« na Veliki planini

Več kot 2000 smučarjev in izletnikov, gondolska žičnica, sedežnica in vlečnice so obratovale od jutra do mraka, smučarski učitelji pokazali moderno smučanje, zvečer pa so gorele baklje

V nedeljo, 21. januarja, je turistična agencija Ljubljana transport s hotelom Simnovec in gostiščem Zelenci rob priredila na Veliki planini »beli dan« za smučarje in druge obiskovalce tega zimsko-turističnega središča v kamniškem kotu.

Kolone avtobusov in osebnih avtomobilov, polnih snežnih in sonca željnih izletnikov, oprtanih s smučmi in drugo smučarsko opremo, so prihajale na parkirne prostore pri spodnji postaji gondolske žičnice na Veliko planino že zgodaj zjutraj. Da je bilo res dosti smučarjev in drugih obiskovalcev, računamo blizu 3600, pove že dejstvo, da so bili parkirni prostori, čeprav je moč na njih parkirati okrog 300 avtomobilov, zelo natrpani in so morali nekateri kasnejši smučarji svoje avtomobile pustiti kar ob cesti.

Ko smo se zjutraj ob polnoči odpravili z gondolsko žičnico na Veliko planino, nas je megla spremljala na vsej poti in vsi smo bili v skrbeh, kakšno bo kaj vreme »tam zgoraj«. Vendar od tistega trenutka dalje, ko je gondola dospela na vrh, je bilo vseh skrbi o lepem ali grdem vremenu konec. Stopili smo na teraso. Pred nami je ležalo megleno morje in je ležalo žičnice ni bilo spodnje postaje žičnice ni bilo moč videti. Gotovo bi nam bilo moč videti, kakšno dalj, če bi vedeli, kakšno prekrasno vreme je bilo na vrhu. Res, tokrat narava ni razočarala. Nebo je bilo kristalno čisto in sonce je radodarno pošiljalo svoje tople žarke. Pred nami so se kazale v soncu obiskane konice planinskih vrhov, prizor, da ga

je skoraj nemogoče opisati, temveč je treba to videti.

Iz sanjarjenja nas je zmotil ropot sedežnice, ki je že začela voziti zgodnejše smučarje na Zelenci rob, od tu pa so se odpravili k vlečnici pri vodnjaku in naprej v Tihno dolino, kjer sta bili na voljo dve vlečnici.

Napatili smo se za njimi. Sedežnica nas je hitro prepehnila do vrha, kjer so v gostišču Zelenci rob že pripravili vroč čaj in druge »okrepčilne« pijače. Sicer pa se smučarji niso kaj preveč zadrževali v gostišču, saj so konec koncev prišli na Veliko planino zato, da se naučijo čiščnega zraka, snega, tega je kar 70 centimetrov, in ne nadejajo tudi sonca, ki je mnogokatero privabilo, da so se zleknili na smučih in se predali toplim višinskim žarkom.

Na prireditve »beli dan« so se pri Ljubljanskem transportu, hotelu Simnovec in gostišču Zelenci rob dobro pripravili. Trško je Ljubljana transport vsem obiskovalcem Velike planine omogočil za 15 N din prevoz z avtobusom v obe smeri (iz Ljubljane do žičnice in nazaj), prevoz z gondolo in sedežnico v obe smeri, dnevno karto za vse vlečnice, poleg tega pa še prevoz smučiči in sani ter rezervacijo sedežev. Tudi v omenjenih gostišču na Veliki planini niso držali križem rok, saj so dajali tople obroke, okrepčila in pijače po znižanih cenah, da pa bi bilo vzdušje še bolj »belo«, so na zgornji postaji gondolske žičnice imeli »beli bar«, kjer je bilo moč dobiti tople mleko, čaj, kavo in nekatera močnejša »okrepčilna

sredstva«, od kuhanega vina do žganja.

Tako lahko rečemo, da je bilo na Veliki planini za vse res »fletno«, saj ni manjkalo veselja, vrveža, smučanja, kepanja, sankanja, sončenja, in kar je tudi važno, v nedeljo razen enega zloma noge, niso zabeležili nobene nesreče.

Mrak se je že začel spuščati, ko smo se odpravljali z Velike planine. Ob vlečnicah so prižgali baklje, katerih plameni so metali po zamreženji Veliki planini nepozabne sence. In sedaj je ob soju bakel prišla na vrsto zabava, saj čez dan ni bilo časa zanjo. Kot že rečeno, takega vzdušja in prijetnega počutja nismo na Veliki planini že dolgo doživeli in uspeh »belega dne«, ki je bil tokrat prvič, nam daje lepe obete za prihodnje leto, saj so pri Ljubljana transportu obljubili, da bo odslej »beli dan« postal tradicionalen, se pravi, da bo odslej vsako leto.

Prispeli smo na spodnjo postajo gondolske žičnice. Z vrha so nam mežikale luči, slišati pa je bilo tudi vesele klice in vriskanje. Sieratika, vzdušje in počutje je bilo res tako, kot se za smučarsko veselje spodobi. Nam pa je bilo žal, da je dan tako hitro minil, vendar smo odšli domov v upanju, da bo na prihodnjem »belem dnevu« špet tako lepo in da nam bo vreme tudi takrat naklonjeno kot danes. Upajmo, da bo drugo leta »beli dan« še bolj bel in da bo vreme ravno tako »belo«.

VIII Guček

V nekaj stavkih

BREZNICA — Poročali smo že, da je občinska skupščina Jesenice potrdila zazidalni načrt za zidavo zasebnih hišic na Breznici. Odlok o potrditvi zazidalnega načrta ne omenja število hišic, zato so sodelavci časopisov na podlagi osnutka zazidalnega načrta, ki je bil v razpravi na seji sveta krajevne skupnosti Žirovnica, poročali, da se bo tam gradilo 11 enonadstropnih in 11 visokoprtiličnih hišic.

Ing. Dakskobler, referent za gradbene in komunalne zadeve občine Jesenice, pa je pojasnil, da potrjeni zazidalni načrt ne zajema 22, temveč 27 hišic. Prav tako je povedal, da bo razpis za prodajo lokacij kmalu objavljen v dnevnem časopisu in bodo občani lahko spomladu že začeli zidati.

KRANJSKA GORA — S prvim dnevom semestrskih počitnic so oživela smučišča in sankališča. Smuka sicer prve dni zaradi odjuge ni bila kaj prida, vendar to mladine ni kaj dosti motilo. Za čas semestrskih počitnic so v Kranjski gori oddana vsa prenočišča v hotelih in domovih kakor tudi po zasebnih sobah. Izmed tujih gostov je največ Italijanov in pa Holandcev.

Bohinjska Bistrica — V Bohinjski Bistrici imajo že nekaj časa nov vodovod. Zadnji čas pa prihaja do motenj, tako da Bistričani ostajajo brez vode. Salonitne cevi so namreč speljane po plazovitem terenu, kjer se večkrat prožijo zemeljski plazovi. Zgodilo se je že, da so morali vodovod popravljati tudi ponoči, da so ga na pogreznjem mestu zakrpali. Prebivalci pravijo, da bodo nevarnosti z vodovodom odpravljene, ko bodo prek plazovitega terena naredili ustrezne opornike.

Škofja Loka — Ze približno dva meseca občani Škofje Loke negodujejo, ker je Spodnji trg v temi. Tudi od bencinske črpalke proti mestu luč javne razsvetljave neprijetno utripajo. Kdaj bo komunalno podjetje Remont uredilo razsvetljavo?

JESENICE — Znano je, da morajo vsi cariniki v SR Sloveniji znati slovenski jezik, zato so bili zanje organizirani posebni tečajji, saj je pretežni del carinikov iz drugih republik. Na Gorenjskem so bili trije takšni tečajji, in sicer v Trzinu, na Jesenicah in v Kranjski gori. Izmed 28 carinikov, ki so obiskovali tečaj, jih je 17 decembra že uspešno opravilo izpit iz slovenščine. Za tiste, ki tečaja doslej niso obiskovali ali pa ga niso uspešno opravili, je organiziran nov tečaj, ki se bo začel februarja. To pa ni vse, kar morajo znati. Te dni pridna obiskujejo tečaj nemščine II. stopnje.

LESCE — Te dni so nam v trgovskem podjetju Murka Lesce povedali zanimiv podatek. Trgovsko podjetje Murka je v desetih dneh na novoletnem sejmu v Kranju prodalo 1200 steklenih hermelike, 2 toni čokolade in 1200 kg bombonov visoki C.

Po teh podatkih lahko sklepamo, da sta se visoki C in hermelika udomačila na Gorenjskem in pri Gorenjcih (oprostite, Gorenjcih).

JESENICE — Na jeseniški carinarnici smo zvedeli za zanimiv podatek o gibanju potnikov na jeseniški železniški postaji. Od 11. decembra do 26. decembra lani je na jeseniško železniško postajo iz tujine prislopo (samo vstopilo) okrog 100.000 potnikov, od tega 60.000 Jugoslovancev in 40.000 Grkov in Turkov. Menda je to rekordno število potnikov, ki so po vojni v tako kratkem času potovali prek jeseniške železniške postaje.

Smučarski tečajji v Škofji Loki

Ker so letos ugodne snežne razmere, so smučarski delavci škofjeloškega smučarskega kluba Transturist začeli resno delati s tekmovalci in mladino. Pozabili pa niso tudi na tiste, ki so že starejši. Zato so pripravili več tečajev za odrasle in mladino. Tako je sedaj v Loki stalna smučarska šola.

Stalna smučarska šola za odrasle se je začela prejšnji teden. Vsak dan sta na terenih ob žičnicah na voljo vsaj dva dejurna smučarska učitelja, kandidati pa se lahko prijavijo kar pri vlečnici Dolinica.

Tudi za predšolske otroke je poskrbljeno. Ze 15. januarja se začne enotedenski tečaj, ki stane 30 N dinarjev. Starši lahko za to šolo prijavijo otroke v turističnem biroju na Mestnem trgu. Za oba te-

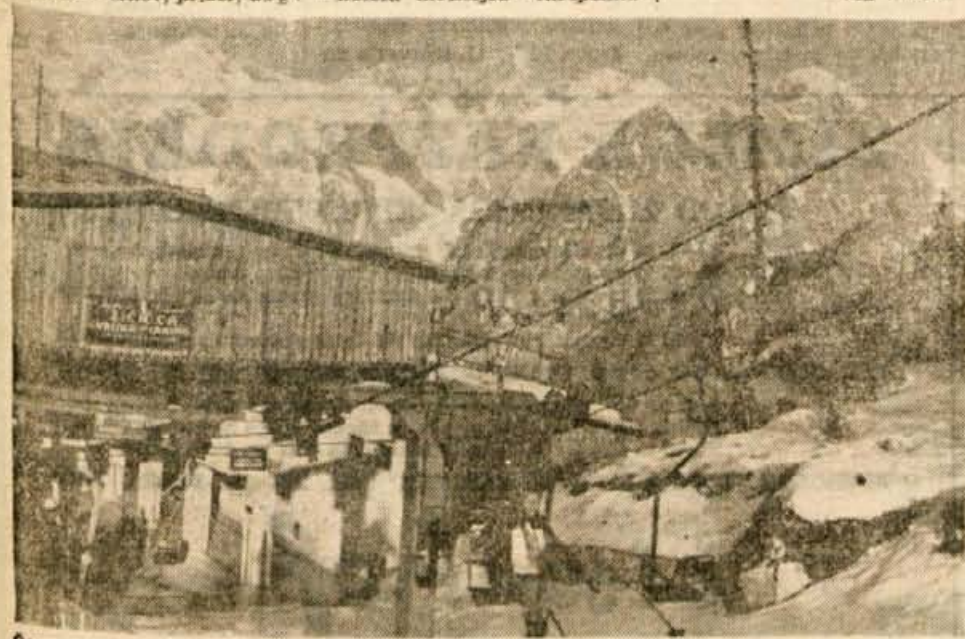
čaja se lahko prijavijo tudi drugi ljubitelji smučanja.

Ruzen teh dveh tečajev pripravlja SK Transturist še tekmovalni tečaj, skupaj z osnovno šolo pa več tečajev v počitnicah za šolsko mladino.

P. Pokora

Zimske športne igre

Občinski sindikalni svet v Kranju bo v nedeljo, 28. januarja, ob 9. uri priredil v okviru sindikalnih zimskih športnih iger sankalške tekme na Smarjetni gori. Vabijo vse člane sindikata, kranjskane in druge, da se prijavijo za tekmovanje in si ga ogledajo. Prijave bodo sprejemali pol ure pred pričetkom tekmovalne igre.

Ceprav lahko sedežnica od zgornje postaje gondolske žičnice na Veliki planini do gostišča Zelenci rob prepelje 400 smučarjev na uro, pa so bile pred žičnico dolge vrste smučarjev. Foto V. Guček

Nesreče preteklega tedna

Prejšnji teden je število prometnih nesreč na Gorenjskem močno naraslo. Od petka, 19. januarja, pa do torka, 23. januarja, se je pripetilo kar 23 nesreč. Pri tem sta bila dva potnika huje ranjena štirje pa laže, medtem ko je materialna škoda na avtomobilih precejšnja.

Petek je bil prvi »črni« dan za uporabnike gorenjskih cest. Tega dne se je pripetilo kar enajst prometnih nesreč, od tega pet težjih. Škoda na avtomobilih je bilo za okoli 3 milijone starih dinarjev. Nekaj čez pol deveto zjutraj sta v Zabnici hujo trčila tovorni avtomobil KR 60-86, ki ga je vozil Jože Frelih in pa dostavni avtomobil LJ 326-86, voznik Ferdo Vidmar. Tovorni avtomobil je vozil iz Škofje Loke proti Kranju. Na mostu v Zabnici voznik ni upošteval prometnega znaka prednosti vozil iz nasprotna smeri. V tem trenutku je pripeljal dostavni avtomobil in trčil v tovornjak. Pri nesreči je bil Ferdo Vidmar hujo ranjen, škoda na avtomobilih pa znaša 4500 N din.

Umrli zaradi udarca s kolom

Nihče ni mislil, kdor je poslušal prerekanje med Francem Zalokarjem in sedemnajstletnim Jožetom J. v bifeju na Gorjah pri Bledu, da se bo vse skupaj tako tragično končalo. Franca Zalokarja starega 38 let so namreč hujo ranjenega našli v nedeljo zjutraj v Podhomu. Nekaj čez polnoč sta se Zalokar in Jože J. vračala proti domu. Jožetu se je jezila, zato je v bližini svojega doma izruval iz ograje kol in počakal na Zalokarja. Ko se je približeval, ga je mahnil s kolom po glavi tako močno, da je Zalokar v bolnišnici še istega dne okoli 14. ure umrl.

L. M.

Na poledeneli cesti JLA v Kranju je v petek dopoldne zaneslo v avtobus osebni avtomobil KR 127-28, ki ga je vozil Stanko Potočnik, roj. 1950. Pri srečanju z avtobusom je voznik osebnega avtomobila zaviral, tako da je zaradi poledenele ceste trčil v avtobus. Ranjen ni bil nihče, škoda pa je za okoli 7500 N din.

Podobna nesreča se je pripetila tudi v Zabnici. Pri nesreči na poledeneli cesti je nastalo za okoli 5100 N din škode.

Zaradi goste megle in poledenele ceste se je v Suhli pri Škofji Loki pripetila nesreča, pri kateri je na sredo nastala samo velika materialna škoda. Tovorni avtomobil LJ 291-35, voznik Ante Samaja, je stal na mostu, kjer so razkladali sneg. Iz smeri Škofje Loke je v osebnem avtomobilu KR 112-47 pripeljal Janez Svolšak, ki je stoječi tovornjak nameraval prehiteti. Zaradi goste megle pa je prišlo do trčenja s tovornim avtomobilom LJ 376-8, voznik C. Florjančič. Pri trčenju je nastalo na vozilih za okoli 8800 N din škode.

Zaradi neprimerne hitrosti na poledeneli cesti v Nasovčah je avtomobil LJ 364-56, voznik Miha Horvat, zaneslo s ceste v drevo. Nesreča se je pripetila v nedeljo popoldne na cesti Kranj-Mengeš. Pri nesreči se je sopotnikova žena huje ranila, ranjena pa sta tudi voznikova otroka in sopotnik Hinišoglav Anastazija. Škoda na vozilu je za okoli 4000 N din.

V ponedeljek je na cesti drugega reda v Bohinjski Bistrici avtobus LJ 366-93, voznik Andrej Velikanje, zapeljal s ceste v stanovanjsko hišo. Nesreča se je pripetila, ko sta se na nepreglednem ovinku srečavala avtobus in osebni avtomobil KR 47-49, ki ga je vozil Alojz Maver. Avtobus se je hotel trčenju izogniti, zato je zapeljal s ceste, pri tem pa je trčil v hišo. Škoda je za približno 3000 N din.

L. M.

Na nedeljskih smučarskih skokih za pokal Kranja padci niso bili redki. Zaradi prekratkega izteka je tekmovanje na tej skakalnici precej nevarno. — Foto Perdan

Rešitev v zadnjem trenutku

V ponedeljek zjutraj 15. januarja, bi se lahko hoja Albina Dovžana po železniških tirih, ki vodijo iz jeseniške železarne, kaj tragično končala. Rešitev je prišla res v zadnjem trenutku.

Tovorni vlak je odpeljal iz jeseniške železarne trideset minut čez peto uro zjutraj. Lokomotiva je pred seboj potiskala samo dva vagona, namenjena na železniško postajo Jesenice. Na prednjo stopnico prvega vagona je stopil, kot to zahtevajo pravila, premikač Johan Andres. Med vožnjo mimo zgradbe glavne direkcije je premikač opazil, da nekdo hodi po tirih. Zapiskal je v opozorilo na svojo piščalko. Strojvodja je ravno tako dal zvočni signal, vendar je vse tako kazalo, da pešec zaradi zaniččnosti ni slišal nihesar. Vse osebje na vlaku je bilo sicer prepričano, da bo pešec še pravočasno stopil s tirov,

saj so ga dovolj glasno opozarjali.

Vlak je vozil mimo plavžev; tu je vedno velik hrup, tako da zaradi tega pešec — to je bil Albin Dovžan — verjetno ni slišal vlaka in opozorilnih klicev. Strojvodja je začel zavirati, vendar vlaka ni mogel pravočasno ustaviti. Če ne bi bil premikač Andres v tem trenutku pokazal veliko prisebnosti, bi se vse skupaj zelo tragično končalo. Ko je vlak pripeljal do Albina Dovžana, se je Johan Andres odgnal ter ga pačnil s tirov, da je zadel v sneg. Zgodilo se mu ni nič. Andres pa je pri skoku s stegnom in kolkom udaril v kožno železo vagona. Kasneje ga je pregledal zdravnik ter mu predpisal bolezenski dopust.

Zaradi požrtvovalnega dejanja so Johana Andresa v kolektivu javno pohvalili, saj je glede na lastno varnost rešil življenje sodelavcu, B. B.

Lepa in nesrečna nedelja

Minulo nedeljo je lepo in toplo vreme marsikoga zvalo na izlet. Se posebej pa so ta dan izkoristili smučarji. Prireditelji raznih prireditev, turistični delavci in drugi ne pomnijo takšnega obiska. Skoraj vse gorenjske žičnice in vlečnice so bile v nedeljo zasedene. Prav tako je bilo vse polno smučarjev tudi na smučarskih terenih — tako v Kranjski gori, na Jezerskem, Krvavcu, Joštu itd.

Za pa se je za nekatere izlet oziroma smučanje in hkratni prvi dan zimskih počitnic tragično končal. V zdravstvenem domu v Kranju smo izvedeli od zdravnika, ki je bil v nedeljo dežuren, da je bilo v kranjski občini zaradi smučanja enajst lažjih in težjih zlomov. Podobno je bilo tudi v zgornjem koncu Gorenjske. Dežurni zdravnik v jeseniški bolnišnici nam je povedal, da je bilo v soboto

in nedeljo v tem delu okrog 12 zlomov.

Značilno za ta, tudi po številu nesreč, rekorden dan je, da je bilo največ nesreč prav popoldne. Oba zdravnika menita, da je za prenekateroga nevarnega smučarja pozno popoldansko smučanje lahko usodno. Po večernem smučanju namreč postane telo utrujeno, zato je na videz že nedolžen palec lahko usoden in majhna strmina nevarna.

A. Z.

F. Hafner v reprezentanci

V sklopu priprav najboljših jugoslovanskih mladincev-srednjeprogašev v Ulcinju so v petek, 19. januarja izvedli tudi izbirne tekme za sestavo mladinske reprezentance, ki bo 11. februarja na-

stopila na mednarodnem krosu Satus v Zenevi. S tretjim mestom si je priboril vižo za odhod v Svico tudi član Triglava Franci Hafner. Ekipa bo odpotovala iz Beograda 8. februarja.

M. K.

Kino

Jesenice RADIO

24. januarja amer. barv. film TRIJE NA KAVČU

Jesenice PLAVZ

24. januarja amer. film POROCNIK INDIJSKE BRIGADE

25. januarja egipt. film GREH

26. januarja egipt. film GREH

Dovje-Mojstrana

25. januarja nemški barv. CS film SINOVI VELIKEGA MEDVEDA

Kranjska gora

25. januarja amer. barv. film TRIJE NA KAVČU

26. januarja nem. barv. CS film SINOVI VELIKEGA MEDVEDA

Škofja Loka SORA

24. januarja nem. barv. CS film ČRNI PANTER ob 18. in 20. uri

25. januarja ital. barv. CS film SINOVI TARAS BULJBE ob 18. in 20. uri

26. januarja ital. barv. CS film SINOVI TARAS BULJBE ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

24. januarja amer. grški film GRK ZORBA ob 20. uri

25. januarja amer. grški film GRK ZORBA ob 17.15 in 20. uri

ZIMSKA RAZPRODAJA

OD 22. JANUARJA DO 10. FEBRUARJA 1968

30—40 % cenejša emajlirana posoda za plin in elektriko,

20—30 % cenejše termovke, čajne aluminijaste ročke,

20 % cenejša posoda iz jenskega stekla in druga steklena posoda,

30 % cenejša gospodinjstva darila in gospodinjstvi pripomočki

POD CENO — SKORAJ ZASTONJ — PRODAJAMO PO LASTNIH CENAH

Sani za velike in male, čistilci za sneg, snežne lopate,

snežna strugala, ročno orodje in snežne verige za vsa vozila.

20—30 % cenejše bodo peči na olje in peči za trda goriva.

POMAGAMO VAM STEDITI — ZATO SE VAM SPLACA DOLGA POT.

Eisenhof

Arnoldstein — Villach — Radenthein

Prodajam

Prodajam prevozno krožno ZAGO z diesel motorjem, primerno za obrt, žaganje drv. Meglič Andrej, Slap 25, Trzič 278

Prodajam AVTO fiat 500 Bianchina z rezervnimi deli. Gorenjesavska 35, Kranj 279

Elita obiščite
SALON MODE
KRANJ BLE D

Prodajam 1000 kg drobnega KROMPIRJA. Zabnica 27 280

Prodajam dobro ohranjen TELEVIZOR RIZ 59, letnik 1965 s STABILIZATORJEM in ANTENO za 1900 N din. Gantar Frančiška, Cegelnica 20, Naklo 281

Ugodno prodajam odlično ZAGO Partner. Zbilje 43, Medvođe 282

Prodajam SEME črne detelje. Zg. Brnik 44, Cerklje 283

Prodajam PRAŠICA za zakol. Sp. Bela 3, Preddvor 284

Prodajam SLAMOREZNIČO. Sp. Duplje 53 285

Prodajam 9 tednov stare PRAŠICE in 100 kg težkega PRAŠICA za zakol. Zupan Anica, Bištrica 59, Trzič 286

Prodajam novo čelno KOSO-priključek k enosmernemu traktorju, primeren za vse tipe PASQUALI. Sirina grebena

127 cm. Naslov v oglasnem oddelku 287

Prodajam KRAVO po teletu ali zamenjam za KONJA. Ziganja vas 32, Križe 288

Prodajam SALONIT PLOŠČE-120 x 102 cm. Tatinc 6, Preddvor 289

Prodajam VOLA, vajevožnje. Zg. Besnica 78 290

Prodajam HISICO — enostanovanjsko — v Vodica pri Ljubljani, v dobrem stanju, takoj vseljiva, cena 2.300.000 S din. Ropret Marija, Dvorje 51, Cerklje na Gorenjskem 291

Prodajam KRAVO, dobro mlekarico. Ovsišče 21, Podnart 208

Prodajam KONJA, 600 kg težkega, sposoben za vsako delo. Pšev 6, Besnica 215

Ostalo

Pri zahvali PESTAR je izostalo zahvalujemo se tudi g. župniku BLAJU.

TRGOVINA ŠIPAD-nebotičnik Kranj zaposli takoj kvalificiranega ali nekvalificiranega MIZARJA 253

Našla sem ŽENSKO KOLO. Kocjančič, Britof-gostilna 292

Za večjo SOBO s posebnim vhomom ali ENOSOBNO stanovanje z odločbo v mestu dam visoko nagrado. Stanarino plačam takoj za več let naprej. Skenderovič Aco, avtoprevoznik-Jesonice, C. 1. maja 25 293

Iščem dobrega INSTRUKTORJA za matematiko, 8 razred os. šole. Kranj, Ul. M. Pijade 5/stan. 17 294

FANTU ali DEKLETU dam hrano in stanovanje za pomoč na kmetiji. Naslov v oglasnem oddelku 295

Dekle, staro od 30—35 let, ki ima veselje do živali in samostojnega gospodinjstva se lahko takoj seznanji z FANTOM, ki ima lep miren dom. Ponudbe poslati pod »DOM« 296

V valilnici v Naklem pri Kranju si v predsezoni do 1. aprila pri nabavi vsaj 100 enodnevnih piščancev lahko zagotovite 10 % popusta, če jih naročite vsaj mesec dni naprej. Če naročite več kot 20 piščancev, jih pošljemo po železnici.

KOMPAS KRANJ

prireja

POTOVANJA

od 8. II. do 18. II. 1968
vsak dan CELODNEVNI IZLET
NA DRŠALNO REVILJO
V CELOVEC PREK TRBIZA

Se vedno pa organizira vsak petek ob 14.30 izlete v Trbiž, po stari ceni. Cene konkurenčne.

SLOVENIJA AVTO

Ljubljana, Prešernova c. 40

razglašča

prosto delovno mesto

prodajalca

trgovine na veliko in malo na Jesenicah

Pogoj: prodajalec v trgovini

Interesenti naj pošljejo svoje ponudbe s kratkim življenjepišom, podatki o dosedanjih zaposlitvah in dokazili o šolski oz. strokovni izobrazbi do 31. januarja 1968 splošnemu sektorju podjetja, Ljubljana, Prešernova c. 40

VELIKA IN POPOLNA

RAZPRODAJA

VILLACH - BELJAK

V TRGOVSKI HIŠI

SAMONIG

AM SAMONIG - ECK

NOV ZACETNISKI
PLESNI TEČAJ
OB NEDELJAH

Plesna šola Kranj organizira ob nedeljah od 9. do 12. ure nov začetniški plesni tečaj za vse tiste, ki se med tednom ne morejo udeleževati naših drugih plesnih tečajev. Začetek 21. januarja. Vpisovanje vsak dan od 18.30 do 20.30 v Delavskem domu v Kranju, vhod 4/I. Zveze z avtobusi ugodni! Plesalke imajo prost vstop in vljudno vabljenje!

naročite GLAS

Naročnina po stari ceni

dve veliki žrebanji

KRANJ, TRG REVOLUCIJE 1

12 N DIN ZA POL LETA, TUJINA 20 N DIN
24 N DIN ZA CELO LETO, TUJINA 40 N DINZA VSE NAROČNIKE V MAJU IN SEPTEMBRU,
LE DA STE PORAVNALI POLLETNO NAROČNINO.
ČAKA VAS PRESENEČENJE!

GLASILO SZDL ZA GORENJSKO

berite GLAS

Beležka Športna publika?

Ob vznožju 45-metrške skakalnice na Gorenji Savi se je v nedeljo zbralo precej ljudi da bi gledali tekmovanje skakalcev za pokal mesta Kranja. Organizacija tekmovanja je bila vzorna. Organizatorji bi lahko zamerili le precej leden in valovit iztek. Najbrž je prav zaradi tega nekaj tekmovalcev prav grdo padlo. Seveda nimam namena kriviti organizatorja za nekatere hude padce, to se dogaja na vseh tekmovanjih.

Hotela sem le napisati besedo, dve o naši športni publiki. Športni samo toliko, ker gleda športno tekmovanje. Pridevnik športne uporabljamo tudi v drugem pomenu besede — kot plemenit, zadržan ali bodrilen činos — v tem primeru publike — do tekmovalcev. Nedeljska publika ob vznožju gorenjesavske skakalnice pa je bila vse prej kot športna. Kadav je skakalca na izteku zaneslo in je izgubil ravnotežje, se je večina smejala. Hujši je bil padec, bolj je bilo smešno. Posebno še, če je tekmovalca vrglo čez rob izteka na strmino ob cesti. Smeh se je slisal tudi ob padcu, ko si je eden izmed tekmovalcev, kot se je pozneje izkazalo, zlomil nogo. Smeh se je slisal, ko je neki mlad tekmovalec padel tako hudo, da mu je postalo slabo.

Res nas včasih posili smeh, če kdo prav smešno pade na bananinem olupku. Pri vseh teh nevarnih padcih pa ni bilo prav nič smešnega. Pri vsem tem pa je čudno ali žalostno, kakor kdo vzame, da gledalci niso s ploskanjem prav nič nagradili skakalcev. Ko je Marjan Pečar pri poskusnem skoku pristal na 43 metrih, je ploskalo samo kakih deset fantov. Pri tem bi si moral biti prav vsakdo na jasnem, da je pravo junaštvo že sam spust prek skakalnice. Če bi bilo po moje, bi morali čestitati vsem, posebno še mlajšim mladincem, saj so bili nekateri stari samo dvanajst let.

Na žalost se na manjših skakalnicah, kot so morda nekateri pričakovali, pač ne da dosežati planiških rekordov.

L. M.

Pregledni kros

Prek 30 atletov in atletinj kranjskega Triglava se je v nedeljo dopoldne udeležilo prvega preglednega klubskega krosa. Mraz in ledena progata sta precej ovirala nastopajoče, tako da tudi padcev ni manjkalo. Zanimivo je, da so se letos prebili v ospredje nekateri tekači, ki so lansko sezono spadali šele v drugo garnituro. Nastopili so skoraj vsi, ki redno trenirajo: pri mladincih sta bila odsot-

Kranjčani v najtežji skupini

Precej upanja na uspeh — Težave zaradi pomanjkanja denarja

Dve leti, odkar poteka tekmovanje za donavški pokal v kegljanju, se Jugoslavlani tega niso udeležili. Zato je kegljaški klub Triglav večkrat posredoval, da bi se tudi naša država udeležila tega ali podobnih tekmovanj. Kaže, da so kranjski kegljači končno uspeli s svojimi prošnjami in predlogi. Pred dnevi so namreč dobili sporočilo od kegljaške zveze, da bo letos naša država sodelovala v tekmovanju za evropski pokal državnih prvakov v kegljanju.

To tekmovanje bo letos prvič, razpisala pa ga je mednarodna federacija FIA (Federation internationale des Quilleurs). Naša država bodo na tem tekmovanju zastopali kegljači kegljaškega kluba Triglav, ki so bili že šestkrat državni prvaki.

V tekmovanju bo nastopilo 11 držav, ki so razdeljene v tri skupine.

Tako so v prvi skupini Avstrija, Madžarska in Češkoslovaška, v drugi Vzhodna Nemčija, Jugoslavija in Rumunija in v tretji Zahodna Nemčija, Francija, Švica in Italija. Letos se bo začelo najprej tekmovanje v skupinah, prihodnje leto spomladi pa se bodo srečali prvaki skupin.

Kranjski kegljači bodo tako trikrat tekmovali. Enkrat se bodo z drugimi člani skupine pomerili v Kranju, potem pa še na kegljišču državnega prvaka Vzhodne Nemčije in Rumunije. V kranjskem klubu pravijo, da so sicer v najmočnejši skupini, da pa vseeno upajo na dober uspeh.

Ker pa dosedANJI podatki kažejo, da bo to tekmovanje precej drago (dvakrat potovanje v tujino, doma pa morajo preskrbeti prenočišče in hrano tekmovalcem Vzhodne Nemčije in Rumunije), so v kegljaškem klubu precej zaskrbljeni. Pravi, da klub sam ne bo zmožol tolikšnih stroškov. Zato so že sklenili, da bodo za pomoč zaprosili delovne organizacije v občini.

Najbrž bi bilo res škoda, da bi Kranjčani, ki so bili že šestkrat državni prvaki, morali prav zaradi prevelikih stroškov odstopiti oz. prepuštiti sodelovanje drugouvrščenemu moškemu Jesenic. Konec koncev so bili ravno oni tisti, ki so s prošnjami in posredovanjem uspeli, da bodo sedaj tudi kegljači naše države nastopili v tem tekmovanju. Zato bi bilo prav, da bi jih pri organizaciji oz. sodelovanju res podprli, posebno še, ker je med člani kranjskega kegljaškega kluba tudi precej članov kranjskih delovnih organizacij.

V okviru tega tekmovanja pa je tokrat razpisano tudi tekmovanje za evropski pokal za mladince in ženske. Na teh dveh tekmovanjih bodo po dosedanjih podatkih nastopili iz naše države samo kegljaške reprezentance. Tekmovanje za evropski pokal bo v prihodnje vsako leto. Tako bo drugo leto sodeloval v tem tekmovanju letošnji državni prvak. Hkrati pa bo še vedno potekalo tekmovanje za donavški pokal, v katerem znepkrat tekmujejo Avstrija, Madžarska in Češkoslovaška.

A. Z.

Veleslalom Prvi Žakelj

Na 900 metrov dolgi progi s 300 m višinske razlike in 22 vratac je bilo v nedeljo na Goropekah nad Zirmi meddruštveno tekmovanje v veleslalomu. Nastopilo je 120 tekmovalcev iz 11 klubov.

Zmagovalci — člani: Žakelj (Alpina), st. mladinci — Deželak (Transturist), ml. mladinci — Jurjevčič (Tržič), ml. mladinke — Krmelj (Tržič).

Slalom Zmaga Jakopiča

Smučarski klub Jesenice je v nedeljo na smučiščih na Črnem vrhu nad Jesenicami priredil meddruštveno tekmovanje v slalomu. Nastopilo je 100 tekmovalcev. Pri članih je bil najboljši domačin olimpijski reprezentant za Grenoble Blaž Jakopič.

REZULTATI — člani: 1. Jakopič (Jesenice) 83,9, 2. Klemenčič (Tržič) 91,3, 3. Šmitek (Jesenice) 92,4. Mladinci: 1. Lešen (Trig. Kranj) 110,4, 2. Zaletel 118,3, 3. Meglič 121,0, 4. Šober (vsi Tržič) 138,8. Mladinke: 1. Medja (Trig. Kranj) 155,6.

-h

Zimsko-športne igre Gorenjski tisk tretji

Pri Celjski koči so bile 20. in 21. januarja XV. zimsko-športne igre grafičnih delavcev iz vse Slovenije. Prvi dan so tekmovali v veleslalomu, drugi dan pa v tekih. Tekmovanja so se udeležili tudi iz Gorenjskega tiska in se v veleslalomu uvrstili na naslednja mesta: 1. Janez Sumi, 3. Jelko Krašovec, 27. Marjan Ajdovec in 29. Franc Krelj. V drugih disciplinah niso tekmovali. Končni vrstni red: 1. Delo, 2. Celjski tisk, 3. Gorenjski tisk itd.

Z. U.

Rokomet Zimsko prvenstvo

V nedeljo se je v Ljubljani v dvorani Tivoli začelo letošnje zimsko rokometno prvenstvo Slovenije, na katerem nastopata tudi gorenjska predstavnik Kranj in TVD Partizan Tržič. Na sporedu so bile tekme samo A — skupine.

REZULTATI: Kranj : Ormož 12:9 (5:3), Piran : Kranj 11:9 (4:5), Tržič : Ribnica 21:11 (8:5), Branik : Tržič 12:21 (8:10) in Tržič : Kranj 22:10 (10:8).

Pokal za Kranjčane

Okoli 90 tekmovalcev iz 15 klubov je v nedeljo nastopilo na tradicionalnem tekmovanju v smučarskih skokih za pokal Kranja na 45-metrski skakalnici na Gorenji Savi. Po dveletnem odmoru, ko ni bilo na tej napravi zaradi slabih zim nobene tekme, se je v nedeljo zbralo rekordno število tekmovalcev med njimi vsi najboljši, razen četverice olimpijcev, ki so tekmovali to nedeljo v

Nemčiji. Startala pa je tudi domala vsa državna mladinska reprezentanca, tako da je bila prireditev tudi kvaliteto dobro zasedena. Izmed tujcev so nastopili Avstrijci, odlična ekipa najmočnejšega

Klemen Kopal

koroškega smučarskega kluba Zabornca.

Ekipni prehodni pokal občinske konference SZDL Kranj je osvojila ekipa domačega Triglava pred Jesenicami in ljubljansko Enotnostjo. To je vsekakor velik uspeh kranjskih skakalcev, saj jim je uspelo premagati najmočnejši skakalni kolektiv v državi — Jesenice. Prireditev je zelo dobro uspela in si jo je ogledalo več kot 1500 gledalcev.

REZULTATI: člani — 1. Dolhar (E) 220,9 (42,5 41), 2. Pečar (Jes.) 202,8 (42,5 42), 3. Koprivšek (E) 201,5 (40,5 39,5), uvrstitve Gorenjcev: 4. Bizjak (TR), 6. Gros (Tr), 7. Dovžan (JLA), 8. Bukovnik, 9. Konc (oba Tr), 10. Doda (Jes), 12. Gorjanc (Tr), 13. Krznarič (Jes), 14. Bogataj (JLA) itd. starejši mladinci: 1. Krznarič 200,0 (39, 38,5), 2. Pagon 199,6 (39,5, 39,5) 3. Demšar (vsi Jes) 188,7, (39,5, 38,5) — ostale uvrstitve Gorenjcev: 5. Butalič, 6. Bečan (oba Tr), 7. Zupan (Jes) 8. P. Finžgar (Rad), 9. Vovk (Jes), 10. Faganel (Podnart), 12. Potoč-

nik, 13. Križnar (oba Tr), 14. Pajntar (Tržič), 15. Sušnik (Jes) itd. — mlajši mladinci: 1. Kopal 196,3 (39, 38) 2. F. Mesec (oba Tr) 183,8 (37,5, 37), 3. Schnabl (Avst) 178,0 (37, 35,5) — ostale uvrstitve Gorenjcev: 7. Grosar (Tr), 8. Sušnik 9. Cuznar, 11. Hlebana (vsi Jes.), 12. Norčič, 13. Kapušin (oba Tr) itd.

J. Javornik

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Koroska cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefon: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152 — Naročnina: letna 24,—, polletna 12,— N din. Cena posameznih števk 0,40 N din — Inozemstvo 40,00 N din. — Mall oglasni beseda 0,6 do 1 N din. Naročniki imajo 20% popusta. Neplačanilnih oglasov ne objavljamo.